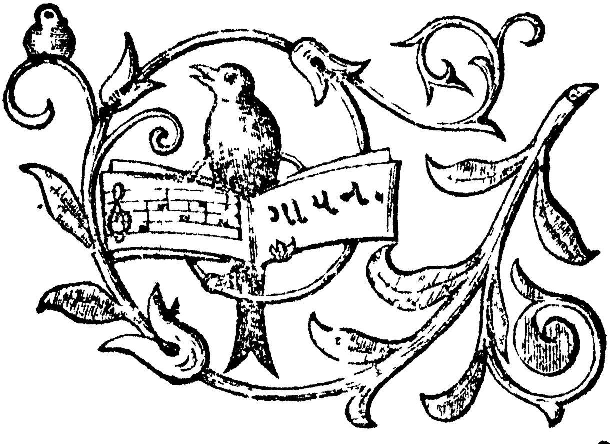
બુલબુલી ગાયન.

ભાગ ૧ લો

જલસાઓ અને બેઠકોમાં ગવાતાં રાગ
અને રાગણીઓમાંથી ચુંટી કહાડેલા
તરેહવાર ઉમદા ગાયનો.

પ્રગટ કરનાર, એમ. એચ. મેહેરઅલી.
(કનસર્ટીના એકોર્ડીયન અને ફિડલચાવી-બુકનો રચનાર)
ચીચબંદર ૩ જો રસ્તો મુંબઈ.

મુંબઈ--ધી પારસી પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં છાપી.

આવૃત્તિ બીજી

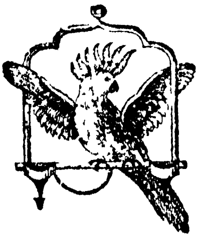
ઇ. સ.—૧૮૯૨-- એપ્રિલ

કિંમત ૮ આના.

એમ એચ મેહેરઅલીના

જગપ્રસિદ્ધ ગાયન-પુસ્તકો

૧૧૨૯

ગઝલો, ઠુમરીઓ, ધ્રુપદ, ટપ્પા તથા જલસાઓમાં ગવાતા ગાયનો સુંદર છપાઈથી બાહાર પડયા છે.

બુલબુલી ગાયન...	કીંમત આના	૮
ગઝલ સંગ્રહ	,, ,,	૫
ઠુમરી સંગ્રહ	,, ,,	૫
શરબતે ગઝલ	,, ,,	૫
ગુલશને રાગ	,, ,,	૫
બાગે બુલબુલ	,, ,,	૩
બહારે ગુલીસ્તાન	,, ,,	૬
ગાયન સંગ્રહ	,, ,,	૬
ગુલઝારે રાગ (છપાય છે)	,, ,,	૫
હોરી સંગ્રહ ,, ...	,, ,,	૨
ગરબા સંગ્રહ ,, ...	,, ,,	૪

હરેક પુસ્તક સાથે સુંદર ચીત્રો આપેલા છે; અને વળી સસ્તા સસ્તી કિંમતે વેંચાય છે. પોસ્ટેજ મફત છે. બહારગામથી મંગાવનારને અડધી કિંમતે મફત પોસ્ટેજે મોકલવામાં આવશે નીચે લખેલા ઠેકાણે પ્રગટ કરનારને પોસ્ટની અડધા ટીકીટો બીડી મોકલવી.

ઠેકાણું
ચીંચબંદર ૩ જો રસ્તો
મુંબઇ.

પ્રગટ કરનાર,
એમ. એચ. મેહેરઅલી
પાસેથી મળશે

તથા

પ્રસિદ્ધ બુકસેલરો પાસેથી મળશે.

બુલબુલી ગાયન

ભાગ ૧ લો.

ગઝલે મારૂફ.

જબતક કે મઐં જીતા હું તલબગાર હું તેરા,
તુ બેચભી ડાલે તો ખરીદાર હું તેરા.
ઝાહીરમેં હુઝુરીસે તેરી ગરચે હું ગાયબ,
પોશીદા વલે મહરમે ઇસરાર હું તેરા.
સોબાર મઐં ઉસ રોઝકે કુરબાન હું હરબાર,
જીસ રોઝ કે કુરબાન મઐં યકબાર હું તેરા.
જું નકશેકદમ વાં ન રહે કયું કે મેરી ચશ્મ,
હઐરતઝદએ જલવએ રફતાર હું તેરા.
ઇઝહારે મોહબ્બત તો હુવા વાકેઇ મુજસે.
જો ચાહે સો કર મુજકો ગુનાહગાર હું તેરા.
કીસ શિકલસે આલમકો ન હો મેરા તમાશા,
મઐં મહવે તમાશા સરે બાઝાર હું તેરા.
જો યંદા યા બંદા હુએ યે " મારૂફ " જહાંમે,
જબતક કે મઐં જીતા હું તલબગાર હું તેરા.
મરહમકા વો ખ્વાહાં હો જો હો તેગકા ઘાયલ,
એ અબરૂએ જાનાં મઐં દીલઅફગાર હું તેરા.

ગઝલે ખ્વાજા મીર દર્દ.

કત્લે આશક કીસી માશુકસે કુછ દૂર ન થા,
પર તેરે અહદકે આગે તો યે દસ્તૂર ન થા.
રાત મજલીસમેં તેરે હુસ્નકે શોલેકે હુઝુર,
શમઆકે મુંહપે જો દેખા તો કહીં નૂર ન થા.
ઝીક્ર મેરાહી વો કરતાથા સરીહન લેકીન,
મઅેને પુછા તો કહા ખઅેર યે મઝકૂર ન થા.
બાવજુદે કે પેરોબાલ ન થે આદમકે,
વહાં પહોંચા કે ફરીશ્તેકાભી મકદૂર ન થા.
પરવરિશ ગમકી તેરે સાઅે સનમ કર દેખા,
કોઇભી દાગ થા સીનેપે કે નાસૂર ન થા.
મોહતસબ આજ તેરી હાથોંસે મઅેખાનેમેં,
દીલ ન થા કોઇ કે શીશેકી તરેહ ચૂર ન થા.
"દર્દ" કે મીલનેસે અઅે યાર બુરા કયું માના,
ઉસકો કુછ ઔર સીવા દીદકે મંઝુર ન થા.

ગઝલે સૌદા.

અઅે રશ્કે કમર દિલકા જલાના નહીં અચ્છા,
ઉલફતકો બઢા કરકે ઘટાના નહીં અચ્છા.
આતી હઅે ચમનમેં મેરે ગુલરૂકી સવારી,
અઅે બાદે સબા ખાક ઉડાના નહીં અચ્છા.
હો જાઅેગા સૌદા મુજે ગુલ્કે ન સંવારો,
હુશ્યારકો દિવાના બનાના નહીં અચ્છા.
લિખવાના તુ યે મિસરા મેરે સંગે લહદપર,
મૌત અચ્છી હઅે પ દિલકા લગાના નહીં અચ્છા.
સૌદાકી અભી આંખ ગુલિસ્તાંમેં લગી હઅે
અઅે બુલબુલો યે શોર મચાના નહીં અચ્છા.

ગઝલે નઝીર.

મેરા દીલ હુએ મુશ્તાક ઊસ ગુલબદનકા,
કે યે બાગ એક ગુલ હુએ જીસકે ચમનકા.
વોહી ઝુલ્ફ હુએ જીસકી નગહતસે અબતક,
પડા ખુન સુખે હુએ મુશકે ખુતનકા.
વોહી લાલ લબ હુએ કે હસરતસે જીસકે,
જીગર આજતક ખું હુએ લાલે યમનકા.
અજબ સએર દેખી " નઝીર " ઉસ ચમનકી,
અભી વસ્લ થા નરગીસો નસ્તરનકા.
અભી એક દીગર થે જમાં સુંબુલો ગુલ,
અભી થા બહમ જોશ સરૂ ઓ સમનકા.
અભી ચહેચહે બુલબુલોંકે અયાં થે,
અભી શોર થા કુમરીએ નારાઝનકા.
ઘડી ભરકે જો બાદ દેખા યે આલમ,
કે નામો નશાં ભી ન વાં થા ચમનકા.

ગઝલે ફીદવી.

દીલ તપડતા હુએ સુબ્હોશામ પડા,
યા ઇલાહી યે કીસસે કામ પડા.
ગો ન લેવે તુ નામ આશકકા,
અબ તો મુંહમેં યે સબકે નામ પડા.
જાનસે હોગયા બદન ખાલી,
જીસમ રહે જાવેગા તમામ પડા.
કાબીલે બંદગી નહીં તો નહીં,
કબ ગલે આકે યે ગુલામ પડા.
યાર એસા ન પાવેગા " ફીદવી, "
દેખ લેના ગર ઊસકો કામ પડા.

ગઝલે દબીર.

દફન કરના મુજકો કૂએ યારમેં,
કબ્ર બુલબુલકી બને ગુલઝારમેં.
અપને યૂસુફકા અજીઝો હું ગુલામ,
ચાહે મુજકો બેચલે બાઝારમેં.
સર મેરા લટકાકે કાતિલને કહા,
ફુલ લગા હુએ આજ નખ્લેદારમેં.
સરકે કટનેકા મુજે કુછ ગમ નહીં,
ખંમ ન આજાએ તેરી તલવારમેં.
લાશ મેરી કયું પડી હૂયે બેકફન,
કયા કફન મિલતા નહીં બાઝારમેં.
કબ્રમેં રોઝન મેરી રખના ઝરૂર,
મર ગયા હુ ઇન્તેઝારે યારમેં.
બાદ મુરદન મેરે લાશોકો દબીર,
જાકે રખના કૂચએ દીલદારમેં.

ગઝલે વઝીર.

દુશ્મનભી અપને દોસ્તસે યા રબ્બ જુદા ન હો,
ના આશ્નાકોભી અલમે આશ્ના ન હો.
સદ ચાક હો વો દિલકે જો દર્દ આશ્ના ન હો,
ફુટે વો આંખ જીસ્સેકે આંસુ ગીરા ન હો.
વો સૈદ હું કે પરભી હોં ઔર ઉડ સકા ન હો,
યા રબ્બ મુજે કહીં પરે માહી મીલા ન હો.
ખામોશ અપને દરપે મુજે દેખકર વો શોખ,
કહેતા હુએ-યે ફકીર કહીં બેનવા ન હો.

ગઝલે જહાંગીર શાહઝાદા

ગર યાર ન હો સાકી પએમાના હુવા તો કયા,
મામુર શરાબોંસે મએખાના હુવા તો કયા,
હમ ઇશકકે બદ્દ હએં મઝહબસે નહીં વાકીફ,
ગર કાબા હુવા તો કયા બુતખાના હુવા તો કયા.
જબ રદ નહો દીલમેં કયા ઇશક મઝા દેવે,
કહેનેકો ભલા કોઇ દીવાના હુવા તો કયા.
ઇસ ઇશકકી આતશસે જલતે હએં સભી કોઇ,
ગર શમા હુઇ તો કયા પરવાના હુવા તો કયા.
માશુકકે કાનોંતક અબતક નહીં પહોંચા મએં,
યે અશક મેરા યારો દુરદાના હુવા તો કયા.
"જહાંગીર" શાહઝાદા થા ઇશકસે વો ગાફીલ,
આબાદ હુવા તો કયા વીરાના હુવા તો કયા.

ગઝલે નઝીર.

મીલા આજ મુજકો વો ચંચલ છબીલા,
હુવા રંગ સુનકર રકીબોંકા નીલા.
કીયા જીસને મુજસે અદાવતકા પંજા,
" સનુલકી અલેહીમ અઝાબન સકીલા"
નીકલ ઉસકે ઝુલફોંકે કુચેસે અએ દીલ,
તુ પડના કુમુલલએલ ઇલ્લા કલીલા.
કોહીસતાંમેં મારૂં અગર આહકા દમ,
" ફકાનત જીબાલન કસીબન મહીલા."
" નઝીર" ઉસકે ફઝલો કરમપર નઝર રખ,
" ફકુલ હસબીયલ્લાહો નેમલ વકીલા"

ગઝલે મજનુન.

ગુમાં ન તુજપે કરૂં કયું કે દીલ ચુરાનેકા,
જુકાકે આંખ સબબ કયા હએ મુસકુરાનેકા.
યે સીના હએ યે જીગર હએ યે દીલ હયે બીસમીલ્લાહ,
અગર ખીયાલ હએ તલવાર આઝમાનેકા.
કીસીકે હોંટકે હલતેહી યે તમામ હુએ,
મઝા મીલા ન હમેં ગાલીયાંભી ખાનેકા.
સુજહે યે દર્દ હએ માલુમ હુકમ બુલબુલ દે,
ન મેરી ખાકપે કર કસ્દ ફુલ લાનેકા.
કીયા ફરેફતા યે કહેકે હાલે દીલકો મેરે,
અસર ફુસુંસે નહીં કુછ કમ ઇસ ફસાનેકા.
ગમોંકી ગર યેહી બાલીદગી હએ તો આખીર,
દીલે ગીરફતા નહીં સીનેમેં સમાનેકા.
જુકી નીગેહમેં હએ ઢબ ફુર્સતે નેહાનીકા,
હીનામેં રોઝ દીયા રંગ મેહેરબાનેકા.
અજી મએં ગર્મ નફસ સોઝસે કે બહરે ચીરાગ,
કરે હુઆ શોલએ કામ આબે ઝીંદગાનીકા.
કહાંસે રોઝ દીલો સીના ઓર જીગર લાઉં,
તુમે લગાના હએ યે હાથ તેગ રાનેકા.
ઇલાહી જેબકે દામનસે આસ્તીં ધોલું
મીઝાને સીખ લીયા શુગલ ખુંફીશાનીકા.
નહીં બચા મરઝે ઇશ્કસે કોઇ "મજનુન"
હમેં દરેગ બહોત હએ તેરી જવાનીકા.

ગઝલે મીર તકી.

ગમ રહા જબતક કે દમમેં દમ રહા.
દીલકે જાનેકા નેહાયત ગમ રહા.
હુસ્ન થા તેરા બહોત આલમ ફરેબ,
ખતકે આને પરભી એક આલમ રહા.
દીલ ન પહોંચા ગોશએ દામાં તલક,
કતરએ ખું થા મીઝાપર જમ રહા.
સુનતે હએં લએલીકે ખેમેકો સીયાહ,
ઉસમેં મજનુકા મગર માતમ રહા.
ઝુલ્ફ ખોલી તો તુ ટુક આયા નઝર,
ઉમરભર યાં કામ દીલ બરહમ રહા.
ઉસકે લબસે તલ્ખ હમ સુનતે રહે,
અપને હકમેં આબે હએવા સમ રહા.
જામએ અહરામ ઝાહીદપર ન જા,
થા હરમમેં લેક નામરહમ રહા.
મેરે રો નેકી હકીકત જીસમેંથી,
એક મુદ્દત તક વો કાગઝ નમ રહા.
દેખ મેરા રોના ઉસને હંસ દીયા,
બરક ચમકી અબરે બારાં થમ રહા.
સુબ્હો પીરી શામ હોને આઇ "મીર",
તુ ન ચેતા યાં બહોત દીન કમ રહા.

ગઝલે મુનીસ.

હીજ્રમેં આહો શરર બાર કરૂં યા ન કરૂં,
બેવફા હએ મએં ઉસે પ્યાર કરૂં યા ન કરૂં.
સુનતેહી વસ્લકા ઇકરાર જુકાઇ ગરદન,
યે તરદદુદ હએ કે ઇકરાર કરૂં યા ન કરૂં.
વો જરોકોંસે જો જા કહેતા મએં ઇતના પુછુ,
બિસ્તર અપના પસે દિવાર કરૂં યા ન કરૂં.
યાર આરામમેં હએ વસ્લકી શબ જાતી હએ,
યે તરદદુદ હએ કે બિદાર કરૂં યા ન કરૂં.
શકલકો દેખકે ઉસ્કી યે બતા અએ મુનીસ,
અએસે યૂસુફકો ભલા પ્યાર કરૂં યા ન કરૂં.

ગઝલે મનસુર.

દીલ ગીરફ્તાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા,
અબ મુજે પ્યાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા.
હમ જો રહતેથે સદા ગોશએ તનહાઇમેં,
સરે બાઝાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા.
આપ કસરતમેં ગયા ગોશએ વહદતસે નીકલા,
ઇશ્ક ઇઝહાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા.
કીસને લે આગમેં ડાલાથા ખલીલુલ્લાહકો,
નાર ગુલઝાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા.
કઓન "મનસુર" થા વો જીસને અનલહક બોલા,
બર સરે દાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા.

ગઝલે સીરાજ.

કદ તેરા સરવે રવાંથા મુજે માલુમ ન થા,
ગુલશને દીલમેં અયાં થા મુજે માલુમ ન થા.
ધુપમેં ગમકે અબસ જીકો જલાયા અફસોસ,
પીઉકે સાએમેં અમાં થા મુજે માલુમ ન થા.
ખાક તેરે કદમે પાકકી અએ નુરે નયન,
સુરમએ દીદએ જાં થા મુજે માલુમ ન થા.
શબે હીજરતકે અંધેરેસે બતંગ આયા થા,
રૂખ તેરા નુરે ફીશાં થા મુજે માલુમ ન થા.
યારને અબરૂએ મીઝગાંસે મુજે સએદ કીયા,
ઊસ કને તીરોકમાં થા મુજે માલુમ ન થા.
સબ જગત ઘુંડ ફીરા પીઉકો ન પાયા હરગીઝ,
દીલકે ગોશેમેં મકાં થા મુજે માલુમ ન થા.
રોઝાદારાંને જુદાઇકો ખમે અબરૂએ યાર,
માહે ઇદે રમઝાં થા મુજે માલુમ ન થા.
મંએને સમજાથા કે ઉસ યારકો હએ નામોનશાં,
યાર બે નામોનશાં થા મુજે માલુમ ન થા.
દીલે બેદીલને કહાથા સો હુવા આજ "સીરાજ",
ક્યા ભલા સએર્ફ ઝબાં થા મુજે માલુમ ન થા.

ઠુમરી પીલુ.

ક્યુંરે ખડા હિંદુસ્તાની—તોરી નઝરે દીવાની—ક્યુંરે.
આરભી ગંગાને પારભી જમના
બીચમેં ખડા મુલતાની—તોરી નઝરે દીવાની—ક્યુંરે.

ગઝલ.

જબ હુસને અઝલ પરદએ ઇમકાનમેં આયા,
હર રંગબહર રંગ હરેક શાનમેં આયા.
હુરમતસે મલાયકને જીસે સીજદા કીયા હએ,
જીસ વકત વો સુરતે ઇનસાનમેં આયા.
ગુલ હએ વોહી સુંબુલ હએ વોહી નરગીસે હએરાં,
અપનેહી તમાશેકો ગુલીસ્તાનમેં આયા.
અવલ વોહી આખીર વોહી ઝાહીર વોહી બાતીન,
મઝકુર યેહી આયતે કુરઆનમેં આયા.
કાનુન વોહી સાઝ વોહી તબલા વોહી હએ,
હર તારમેં બોલા કે હરેક તાનમેં આયા.

ગઝલે ઉમર

ઇશકને તેરે મુજકો દીલ કયા કયા સીતમ દીખા દીયા,
અએશો ખુશી વ ઝીંદગી સારા જહાં ભુલા દીયા.
મઓતસે આગે મર ચુકા નેકી બદીસે કયા ગરઝ,
હસ્તીસે લેકે તા અદમ જામે બકા પીલા દીયા.
ઢુંઢું ફીરૂં મએં યારકો અપની ફીકરમેં ચોતરફ,
આપીમેં આપ મીલગયા પરદા જુંહીં ઉઠા દીયા.
મેરે સુખનકો સમજો તુમ ઇસમેં નહીં હએ કુછ ગલત,
આપહી ખુદ હુવા યે દમ જબકે ખુદી મીટા દીયા.
"ઊમર" મએં અપને આપમેં આપી સમજકે ચુપ રહા,
જાકે મીલા જો ઉસસે મએં હંસકે મુજે રૂલા દીયા.

ગઝલે ઝફર.

પસે મર્ગ મેરી મઝારપર જો દીઆ કીસીને જલા દીયા,
ઊસે આહ દામને બાદને સરે શામહીસે બુજા દીયા.
મુજે દફન કરચુકો જીસ ઘડીતો ઉસ્સે કહેના કે અએપરી,
વોજો તેરા આશકે ઝાર થા તહે ખાક ઉસ્કો દબા દીયા.
મેરી આંખ જપકીંથી એક પલ યે કહા જીનુંને કે ઉઠકે ચલ,
દિલે બેકરારને આનકર મુજે ચુટકી લેકે જગા દીયા.
મેરે સરકો જીસ્ને કલમ કીયા યાર ખુશ મેં ઉનસે બહોત હુવા,
ઇસી બાતપરતો બસ અએ "ઝફર" તુને ઇશ્ક અપના છુપાદીયા.

ગઝલે તબસ્સુમ.

જહલક બતાકે મુજે દીલરૂબાને લુટ લીયા.
બચા નીગાહસે તો શરમો હયાને લુટ લીયા.
હઝારોં હુએં સર્ફ મીઝગાંને તીરકે ઘાયલ,
મુજે તો અબરૂ કમાંકી અદાને લુટ લીયા.
ખુદાકે વાસતે કર રહમ અએ બુતે સંગદીલ,
તેરે તો રોઝકે ઝોરોજફાને લુટ લીયા.
નીગાહે શોખને કઇ ખાનમાં કીએ બરબાદ,
મુજેભી કાફીરે ઝુલ્ફે દુતાને લુટ લીયા.
જહાંમેં જીતે હુએ માશુક બેવફાઇસે,
યે આશકોંકો તો યારો વફાને લુટ લીયા.
નહીં હુએ શીકવા રકીબોંસે કુછ મુજે હમદમ,
કે દીલ લગાતેહી ઊસ આશનાને લુટ લીયા.
રવાં થા કાફલા અશકોંકા જો મેરે યારો,
સો ઇસ "તબસ્સુમે" ગારતરૂબાને લુટ લીયા.

ગઝલે મલંગશાહ

મેરા દરદે દીલ તુજપે ઇઝહાર હોગા,
ઊધર મંઝીલે ઇશ્ક બીસયાર હોગા.
ઇધર તો જીગર મેરા હુએ પારા પારા,
ઊધર મરહમે વસ્લ તૈયાર હોગા.
વો પુલ હુએ જો છોટા તો રસ્તા હુએ બારીક,
યે બંદા ગુનાહગાર કયા પાર હોગા.
"મલંગશાહ" સાંઇ તો જગમેં હુએ રોશન,
ઊધર લાલો ગવહરકા બાઝાર હોગા.

ગઝલે ફરહત.

સુના હુએ આપ ઝિકરે આશકે નાશાદ કરતે હુએં,
જઝાકલ્લાહ મુજ ભુલે હુએકો યાદ કરતે હુએં.
ઉરૂસે ગુલકી મહેંદી આજ હુએ કયા સહને ગુલશનમેં,
કે મુર્ગાંને ચમન સારે મુબારકબાદ કરતે હુએં.
ઉતર આતી હુએં પરિયાં સાફ ઉનકે શીશએ દિલમેં,
નહીં માલુમ કયા જાદૂ યે આદમઝાદ કરતે હુએં.
રવા હુએ પોશત ખિંચવા લીજએ બાદામો નરગીસકા,
યે હમ ચશ્મીકા દાવા કોરે માદરઝાદ કરતે હુએં.
નહીં માશુકો આશક અપને અપને શુગ્લસે ગાફિલ,
વો સહને બાગકો હમ દશ્તકો આબાદ કરતે હુએં.
જો લિખતા હું મએં વસ્ફે ચશ્મે જાનાં કીલકે નરગિસસે,
તો આહુ આકે એન આંખોંસે ઉસપર શાદ કરતે હુએં.
કતરકર નોચકર પર તોડકર પર બાંધકર "ફરહત",
વો મુર્ગાંને ચમનકો કએદસે આઝાદ કરતે હુએં.

ગઝલે આશક.

અગર હમ બાગબાં હોતેતો ગુલશનકો લુટા દેતે,
પકડકર દસ્ત બુલબુલકા ચમનસે હમ ઉડા દેતે.
ખુશીસે બોલ લે બુલબુલ કે ફિર યે દીન કહાં હોગે,
ગનીમત જાન ઇસ દીનકો કે હમ તુજકો દુઆ દેતે.
અગર યે દિલ પતંગ હોતા ઉડાતે ગમકી ડોરીસે,
મુકાબિલ આનકર પેચોંસે હમ ઉસકો કટા દેતે.
અગર ફરિયાદ લાયા ફિર કોઇ જો હમ ગરીબોંકી,
કસમ ગુન્યેકીભી ખાકર ફિર ઉસકો હમ છુડા દેતે.
કદર બુલબુલકે રોનેકી અરે સૈયાદ કયા જાને,
જો આશિક હો વહી જાને ફિર ઉસકો હમ બિઠા દેતે.

ગઝલે મસ્ત.

આજ દીલબરકો ખ્વાબમેં દેખા,
નુર હકકા હીજાબમેં દેખા.
ખુદ ફના હોકે ઝાતમેં મીલના,
યે તમાશા હુબાબમેં દેખા.
આપકો સોખ્ત ગએરકો લઝઝત,
યે મઝા હમ કબાબમેં દેખા.
બએઠકર સએર મુલકકી કરના,
યે તમાશા કીતાબમેં દેખા.
એક પીયાલેમેં "મસ્ત" હોજાના,
યે તમાશા શરાબમેં દેખા.

ગઝલે મનસુર.

ન મીલતા ગુલરૂખોંસે દિલ મેરા મસરૂર ક્યું હોતા,
જો દેખા હુસ્ને જાનાંકો તો ફીર રંજુર ક્યું હોતા.
ખુદા પએદા ન કરતા જગમેં ગર ઝાતે મોહમ્મદકો,
તો યું મેરાજ મુસાકો યે કોહે તૂર ક્યુ હોતા.
લીખાથા તઓક લાનતકા પડાથા સબ ફરીશ્તોંને,
અગર વો જાનતા શએતાં તો ફેર મગરૂર ક્યું હોતા.
ન પડતા પરતવા હકકા અગર રૂખસારે ખુબાંપર,
તો હર આશકકી આંખોંમેં હુસન મઝુર ક્યું હોતા.
કીયા દાવા અનલહકકા હુવા સરદાર આલમકા,
અગર સુલીપે ના ચડતા તો વો મનસુર ક્યું હોતા.

ગઝલે આસફ.

આહ જબતક મેરે પહેલુમેં વો ન દીલદાર ન થા,
આહકા ભરના મેરા ખાલી ઝે(અ)સરાર ન થા.
રાત ક્યા બાત થી બતલા તો મુજે અએ ઝાલીમ
અએસા ઇકરારભી કરના મુજે દરકાર ન થા.
કરકે વો તેગઝની મુજપે હુવા ચીં બજબીં,
યાને મએં કત્લભી કરનેકે સઝાવાર ન થા.
કલ જો દેખા તેરે બીસ્તરપે વો બીમાર પડા,
આજ બીસ્તર હએ ફકત ઔર વો બીમાર ન થા.
ઉસકે જાનેસે તુજે મઓત ન આઇ "આસફ",
અએસી રૂસવાઇસે જીના તુજે દરકાર ન થા.

ગઝલે સોઝ.

મોહબ્બતકો દામે બલા જાનતા થા,
ફસા મએં તુ અએ દીલ ચે કયા જાનતા થાં.
ચલા મુજસે તુભી જતા કર ભલા દીલ,
તુજે મએં બડા આશના જાનતા થા.
બડી ગરમ જો શીસેથાહી મુજે ડર,
કે અખીર કરેગા દગા જાનતા થા.
દગા ખાઇ આખીર દગા ખાઇ આખીર,
મએં કયા જાનતા થા મએં કયા જાનતા થા.
દીલાસા તુ દ "સોઝ" કો ચલતે ચલતે,
મગર તુ જીગરહી જલા જાનતા થા

ગઝલે વલી.

તુજ લમકી સીફત લાલે બદખ્શાંસે કહુંગા,
જાદુ હુએ તેરે નએન ગીઝાલાંસે કહુંગા.
દી હકને તુજે પાદશાહી હુસ્ન નગરકી,
જા કીશવરે ઇરાંમે સુલેમાંસે કહુંગા.
મએં જબસે દેખા ખ્વાબ હુએ અએ માયએ ખુબી,
ઉસ ખ્વાબકો મએં યુમુફ કીનઆંસે કહુંગા.
તારીફ તેરે કદકી અલેફવાર અએ સાજન,
જા સર્વે ગુલીસ્તાંકો ખુશાઇલહાંસે કહુંગા.
મુજ પર ન કરો ઝુલમ કે અએ લએલીએ આફાક,
મજનું હો તેરે ગમકા બીયાબાંસે કહુંગા.
બે તાબ ન હો શોરસે તું અએ "વલી" હરગીઝ,
ઇસ દર્દકી દારૂ કીસી દરમાંસે કહુંગા.

ગઝલે નાસીખ.

સાથ અપને જો મુજે યારને સોને ન દીયા,
રાતભર મુજકો દીલે ઝારને સોને ન દીયા.
ખ્વાબહીમેં નઝર આયા વો શબે હીજ્ર કહીં,
સો મુજે હસરતે દીદારને સોને ન દીયા.
ખુફ્તગી બખ્તકી કયા કહીએ કે જુઝ ખ્વાબે અદમ,
ઉમ્ર ભર દીદએ બેદારને સોને ન દીયા.
રાતભર દરદે જુદાઇસે કરાહા અએસા,
કે જહાંકો તેરે યે બીમારને સોને ન દીયા.
યાદ ઊસ ઝુલ્ફકી રહેરહેકે મુજે દીલવાઓ,
હીજરમેં મુજકો શબે તારને સોને ન દીયા.
યેહી સૈયાદ ગીલા કરતા હુએ મેરા હર સુબ્હો,
નાલએ મુરગે ગીરફતારને સોને ન દીયા.
સમજેથે બાદ ફના પાવેંગે રાહત "નાસીખ"
હશરતક વાદએ દીદારને સોને ન દીયા.

ગઝલે રમઝાનઅલી.

ફિર દુબારા ઇશ્કકા દીલપર અસર પએદા હુવા,
બાગમેં તેરી મોહબ્બતકા શજર પએદા હુવા.
અશ્ક જારી રાતદીન હુએ ચશ્મે ગીરયાંસે મેરી,
ઇસ કદર રોયા કે અશ્કોંસે ગોહર પએદા હુવા.
દેખકર ગુલશનમેં કહેતીં બુલબુલેં ઉસ માહસે,
કયા ચમનમેં દુસરા રશ્કે કમર પએદા હુવા.
અબ મુજે તેરે બજુઝ આતા નહીં આરામોચએન,
ફિર તુજે કયું કર જુદાઇસે સબર પએદા હુવા.
ઝખ્મ આલે હોગએ છીલછીલકે સારે ઉઝ્વ કે,
દર્દે દીલ "રમઝાંનઅલી" શામોસહર પએદા હુવા.

ગઝલે વાહેદઅલી.

કરકે તનહા મુજે અએ દોસ્તો ગુલફામ ગયા,
ગમ અલમ સોંપ ગયા તાકતોઆરામ ગયા.
કયા ઉમે ખતમેં લીખું કયા મુહઝમાની બોલું,
કાસીદ અબતક ન ફીરા લેકે વો પએગામ ગયા.
વાદા કર કર જો ગયા શબકો ન આયા હરગીઝ,
ઇંતેઝારીમેં તેરી મુજકો સુબ્હોશામ ગયા.
કબ ખુશ આતાહુએ મુજે બાગોબહારે ગુલશન.
ગુલ તો સબ ખાર હુએ જીસકા ગુલઅંદામ ગયા,
તને લાગરકો મેરે દેખકે કહેતે હુએં તબીબ,
ઝીંદગી ઊસકી કહાં જીસકા દીલઆરામ ગયા.
મએંને દેખા જો વહીં રશ્કે કમર કોઠેપર,
મએં ફુબારા વહીં ફીલફઓર લબે બામ ગયા.
નારા ખીંચુ હું તસવ્વરમેં શબોરોઝ મુદામ,
રોના ઇન ચશ્મોંકા હરગીઝ ન સુબ્હોશામ ગયા.
ઝીક "વાહેદઅલી" કર બકાકે લાવેગા વોહી,
દામમેં લેકે મુજે વો બુતે ખુદ કામ ગયા.

ગઝલ.

દીવાના તેરા આશકેઝાર હું મએં,
ફીદા તુજપે મુદતસે અએ યાર હું મએં.
ફરબોંમેં કબ તેરે આતા હું ઝાલિમ,
ફરેબી જો તુ હએ તો અઇયાર હું મએં.
જીસે તુને કાટા મુઆ બેઅજલ વો,
સમજતા તેરી ઝુલ્ફકો માર હું મએં.
અગરચે તુ ગુલ હએ યા ચશમે નરગીસ,
તેરે બાગે તાઝેકા એક ખાર હું મએં.

ગઝલે સીકંદર.

ક્યા કમાં અબરૂને એક તીરે નઝારા મારા,
જીસકે લગતેહી જીગર હોગયા પારાપારા.
ક્યા તુજે ઔર ન થા હસ્તીકે જંગલમેં શીકાર,
મુર્ગે દીલ તુને જો સૈયાદ હમારા મારા.
રાત તનહાઇમેં આયા થા તસવ્વર તેરા,
ઝીક્ર તેરાહી કીયા આહકા નારા મારા.
હમને ફેંકીથી કલી ઉસકે તરફ લાલાકી,
ઉસને શોખીસે હમેં ફુલે હઝારા મારા.
ગએર ક્યા ચીઝ હએ મહફીલસે ઉઠાદું પલમેં,
ક્યા કહું કહે નહીં સકતા મએં તુમારા મારા.
ઇશ્કબાઝીકે લીએ હમને બીછાઇ ચોસર,
પાસા ગીરતેહી ગોયા રંગ હમારા મારા.
હેચ દુન્યાકે લીએ કુછ ન "સીકંદર" ને કીયા,
આપ કઇ રોઝ જીયા કીસલીએ દારા મારા.

ગઝલે આફત.

ચમને કૂચએ જાનાસે સદા આતી હએ,
નાઝ કરતે હુએ જો બાદે સબા આતી હએ.
દિલમેં આતા હએ મસીહાસે મએં પુછુ જાકર,
મરિઝે ઇશ્કકી ક્યા તુજકો દવા આતી હએ.
કૌન ભરતા હએ દમેં સર્દ જો રાતોંકો મુદામ,
થંડી થંડી તેરે કૂચેકી હવા આતી હએ
ફુરકતે યારમેં અએ આફતે ખસ્તા મુજકો,
રાત ક્યા આતી હએ એક સરપે બલા આતી હએ.

ગઝલે અલી.

કહા બુલબુલકો લેજાએ ચમનસે આશીયાં અપના,
પડે ગર સદહઝાર અફસુ ન હોગા બાગબાં અપના.
ઉડાકર લેચલી બુલબુલ ચમનસે આશીયાં અપના.
કહા ગુલસે કે લે અએ બેવફા હમસે મકાં અપના.
હુઇ જબ બાગસે રૂખસત કહા રોરોકે યા કીસમત,
લીખાથા યું કે ફસલે ગુલમેં છોડું આશીયાં અપના.
અરે સયાદ યું ચાહે તો જી ઔર જાંસે હાઝીર હું,
વલેકીન તઓકે કુમરીકી તરેહ કરકે નશાં અપના.
મેરા જલતા હએ જી ઊસ બુલબુલે બેકસકી ગુરબતપર,
કે ગુલકે આસરેપર યું લુટાયા ખાનમાં અપના.
ચલી જબ બાગસે બુલબુલ લુટાકર ખાનમાં અપના,
ન છોડા હાએ બુલબુલને ચમનમેં કુછ નશાં અપના.
ન તુને ગુલ કીયા અપના ન બુલબુલ બાગમાં અપના,
ચમનમેં કીસ ભરોસેપર બનાયા અશીયાં અપના.
યે હસરત રહે ગઇ કીસકીસ મઝેસે ઝીંદગી કરતી,
અગર હોતા ચમન અપના ગુલ અપના બાગબાં અપના.
અલમ કર ઇસતરેહ રોઇ કે રૂસવા હોગઇ બુલબુલ,
ડુબાયા હાએ આંખોંને તમામી ખાનમાં અપના.
મગર દીલસે બતા રખતા "અલી" ગૌહરસે પ્યારેકો,
વો હુકમે શાહ રખતા થા વલે થા મેહેરબાં અપના.

ગઝલે રિહાં.

આગર્કુ શએ વિસાલમેં ઘબરાએ જાતે હુએં,
પીછલીસે જાન મુર્ગે સહર ખાએ જાતે હુએં.
ચોરીસે ઉનકા સોતેમેં બોસા જો લે લીયા,
હમ સહોબતોંકે નામ નિકલવાએ જાતે હુએં.
જારી હુએ ઊસ નિંગારકી ગએરોંસે રસ્મેખત,
કાગઝકે ઘોડે ઇનદીનોં દોડાએ જાતે હુએં.
લાએંગે અફતાબકો વો અપની જાલમેં,
ઝુલ્ફોંકે બાલ ધૂપમેં સુખલાએ જાતે હુએં.
"રિહાં" તુમેં ખુદાકી કસમ સચ બયાં કરો,
કિસ ગુલબદનકે વાસ્તે ગુલખાએ જાતે હુએં,

ગઝલે રંગીન.

ન છેડો હમેં દિલ દુખાએ હુએ હુએં,
જુદાઇકે સદમેં ઊઠાએ હુએ હુએં.
હયા દિલમેંસે ઉનકે જાતી નહીં હુએ,
કે પરદેસે રૂખકો છુપાએ હુએ હુએં.
ગિલા બખ્તકા ઔર ન શિકવા ફલકકા,
દિલે ગમઝદાકે સતાએ હુએ હુએં.
ગયા જબતો ગોરે ગરીબાં યે બોલા,
હમારે યે સબ ઘર બસાએ હુએ હુએં.
પડી હુએ જો મુશ્કિલ ન ઘબરાઓ રંગીન,
અલી બહેરે ઇમદાદ આએ હુએ હુએં.

ગઝલે તુરાબ.

યે હાઝીર હુએ સરે બાઝાર ગરદન,
ખુશીસે કાટલે દીલદાર ગરદન.
જો આશક હુએં નહીં મરનેસે ડરતે,
કટાતે હુએં સરે બાઝાર ગરદન.
તુમારે ઇશ્કમેં જો નાતવાં હુએં,
ઊઠા સકતે નહીં બીમાર ગરદન.
ખુદા જાને યે ગુલરૂ ક્યા બલા હુએં,
સતાતી ખ્વાબમેં હરબાર ગરદન.
સદા આવાઝ આતી હુએ ફલકસે,
કોઇ મારા ગયા ઊસ પાર ગરદન.
હમારે યારકી પહેછાન હુએ યે,
કમર પતલી સુરાહીદાર ગરદન.
તુરાબ ઊસ કૂચેમેં જાના ન હરગીઝ,
જહાં કટતી હુએં નીત દો ચાર ગરદન.

ગઝલે અમાનત.

જમજમા કીસકી ઝબાંપર બ દિલે શાદ આયા,
મુંહ ન ખોલા થા કે પર બાંધને સૈયાદ આયા
જીસને નઝારા કીયા સલ્લે અલ્લા યાદ આયા,
તેરે હિસ્સેમેં સનમ હુસ્ને ખુદાદાદ આયા.
બરછીયાં હુએં મુજે સુરજકી કીરન સુબહે વીસાલ,
સ્વાંગ હુયા લેકે યે ચર્ખે સીતમઇજાદ આયા.
સખ્તો હુએ હઝરતે ઇનસાનભી હુએ ખુદ મતલબ,
જબ દીયા રંજ બુતોંનેતો ખુદા યાદ આયા.
રખ્ખા જન્નતમેં અમાનત જો કદમ હૈદરને,
દૌડે જીબરીલ યે કહેકર મેરા ઉસ્તાદ આયા.

ગઝલે ગોયા

કતલે ઊસ્શાક કીયા કરતે હુએં,
બુત કહાં ખઓફ ખુદા કરતે હુએં.
શર મેરા તનસે જુદા કરતે હુએં,
દર્દકી આપ દવા કરતે હુએં.
હો ગની બોસએ લબ દે ડાલો,
હમ ફકીરાના સદા કરતે હુએં.
અપને સાકીકો શબે ફુરકતમેં,
પાની પીપીકે દોઆ કરતે હુએં.
સુબ્હોકો હમ એવઝે આઇના,
મુંહ તેરા દેખ લીયા કરતે હુએં.
હમ બને ચાંદકે હાલે ગોયા,
ગીર્દ ઉસ માહકે ફીગ કરતે હુએં.

ગઝલે આફત.

રાઝી હુએ હમ ઉસીમેં જો કુછ દિલરૂબા કરે,
ચાહે જફાઓ ઝે.ર કરે યા વફા કરે.
અએ દેસ્ત જહાંમે જીસે મુફલસી રહે,
વો અપની બેકસીકો ન રોવેતો કયા કરે.
દુનિયાંમેં જો હસેંગા હમારી મુરાદપર,
વોભી મુરાદ અપની ન પાવે ખુદા કરે.
વિર્દે ઝબાં યે આફતે મુફલિસકે હુએં મુદામ,
આસાં સભોંકી મુશ્કિલે મુશ્કિલકુશા કરે.

ગઝલે આજીઝ.

અજબ હાલે દિલે મુઝતર હુએ યા રબ ઇસકો કયા કહીએ,
તપિશ કહીએ કે દિલકી બેકલી કહીએ બલા કહીએ.
ન ભાતા ઇશ્ક હુએ હમકો ન ભાતા નાચ ગાના હુએ,
ખુદાકી યાદસે હુએ બેકલી શાને ખુદા કહીએ.
ભટકતે હુએં કિધર જાએં નિકલકર સુરતે વહશી,
મિલે ગર કએસ જંગલમેં તો ઉસ્સે માજરા કહીએ.
તબિયત બર્કે મુઝતરકી તરેહ કાયમ નહીં અપની,
શરર કહીએ ઇસે સીમાબ કહીએ ઇશ્કો કયા કહીએ.

—:o:—

ગઝલે આસીફ.

તુજસા દીલદાર હો ઔર ન ઝો ખીરામ અએસા હો,
કયું ન દીલ કુફ્રસે મુનકર હો જો રામ અએસા હો.
લબે મસીહાસે કરે બાત તુ અએ મુસહફે રૂ,
મુરદા દીલ કયું ન જીએ જીસકા કલામ અએસા હો.
મએં હું સદકે તેરે તુ ગાલીયાં દે અએ ઝાલમ,
બદંગી અએસી હો ઔર ઊસકા ઇનામ અએસા હો.
ઝુલ્ફે મુશકીંમેં પરીરૂકે યે દીલ કયું ન ફસે,
અએસા સઇયાદ હો ઔર હાથમેં દામ અએસા હો.
આરઝુ હુએ કે શબે વસલ મયસ્સર હોવે,
મએં હુ ઔર યાર હો ઔર ગરદીશે જામ અએસા હો.
મુઋતજી મત હો સીવા ઝાતે અલીકે આસીફ,
ફિર તુજે ચાહીએ કયા જીસકા ઇમામ અએસા હો.

ગઝલે નૂર.

મએં ઉ જાઊં અજલસે આપ આજાએં અગર પહેલે,
યે પૈગામે ઝબાની ખતસે કહેના નામાબર પહેલે.
ઇવઝ બોસેકે હમને ગાલિયાં દીંથીં કે સાહેબને,
ઝરા ઇનસાફ તો કીજે નિકાલા કીસને શર પહેલે.
અરે ઓ બે મુરવ્વત તુજકો દિલ દના નહીં લાઝિમ,
કોઇ પૈદાતો કર લેવે હમારાસા ઉગર પહેલે.
શબે વસ્લે ગરીબાં હુએ તેરી ગરદનપે ખૂં હોગા,
ન બોલ ઉડના કહીં ઝાહિદસે અએ મુર્ગે સહર પહેલે.
અજબ સરકાર હુએ અલ્લાહકી અએ નૂર મએં સદકે,
હુનરમંદાંસે પુછે જાતે હુએં વાં બેહુનર પહેલે.

ગઝલે ઝામિન.

ચમનમેં આકે કોઇ દમ જો તુ સબા ઠેરી.
નસીબે બુલબુલે શૈદા ખિઝાંભી આ ઠેરી.
ઉનોંને છોડા ન એક તારે પેરહન મેરા,
બદનપે ખાક ફકીરોંકે યે કબા ઠેરી.
ગાય ન ઝિન્દા ફિરા કૂએ યારસે કોઇ,
ગલી સનમકી અજઝો યે કરબલા ઠેરી.
જો કત્લ કરકે કીયા પાયમાલ આશીકો,
હમારા ખુનં તેરે પાઊંકી હિના ઠેરી.
ઉઠાકે પરદએ રૂખ દેખ યાર ઝામિનકે,
હમારી જાન ચલી આપકી હયા ઠેરી.

ગઝલે આતશ.

ઠોકરે મારકે મુરદોંકો જીલાતે ન ચલો.
રશ્કસે ખાકમેં ઝીંદોંકો મીલાતે ન ચલો.
બરકો શમશીરકે અચ્છી નહીં ચાલેં ચલની,
રાહુકો કાટતે જાદૂકો જલાતે ન ચલો.
ગીર પડતે હુએ કુવે ઔર ગડોંમે રાહુગીર,
ઝકનો નાફ્‌કે આલમકો દીખાતે ન ચલો.
દો કદમ સાથ જો ચલતા હું મએં ગીરયાં ઉસકે,
યેહી ફરમાતે હુએ હંસહંસકે હંસાતે ન ચલો.
ભાગકર આશકે શએદાસે કહાં જાઓગે,
કદમ આહેસ્તા રખો ઠોકરેં ખાતે ન ચલો.
ઊનસે કહેદ કોઇ આતે હુએ જો યે લકકએ અબ્ર,
ચશ્મે આતશકી તરેહ આંસુ બહાતે ન ચલો.

ગઝલે નઝીર.

હરગીઝ ન પીલા મએ મુજે તુ આંખ બદલકર.
સાકી તેરે કુચેસે ન જાઊંગા સંભલકર.
મએં કુશતએ અબરૂ હું તેરા અએ મેરે કાતીલ,
આએ હો લીએ હાથમેં કયું તેગ મચલકર.
તુમનેતો દીલ અપનેસે કીયા કત્લ હુએ મુજકો,
બએઠે હો લએં બાંધકે બાહેર જો નીકલકર.
જબ હમસે ખફા હોકે વો જાતા હુએ શમઆરૂ,
ખામોશ હો રહે જાતા હું પરવાનેસા જલકર.
મએં આશકે બેદીલ હું તેરા અએ મેરે જાની,
મત આંખ ચુરા હમસે તુ અએસા ન ખલલકર.
કહેતા હુએ 'નઝીર' ઊસકો ઝરા પ્યારસે સોજા
તબ ઉઠકે ખડા હોતા હુએ વો શોખ ઉછલકર.

ગઝલે સાદા.

તુજે તેરી નીગાહસે અગર દીલ હુબાબકા,
પાનીભી ફિર પીએં તો મઝા હએ શરાબકા.
દોઝખ મુજે કુબુલ હએ અએ મુનકીરોનકીર,
લેકીન નહીં દીમાગ સવાલો જવાબકા.
ઝાહીદ સભી હએ ન્યામતે હક જો યે અકલો સાગ્ર,
લેકીન અજબ મઝા હએ શરાબો કબાબકા.
ગાફીલ ગઝબસે હોકે કમરપર ન રખ નઝર,
પુર હએ શરારે બર્કસે દાનન સહાબકા.
કતરા ગીરાથા જો કે ગેરે અશ્કે ગરમસે,
દરયામેં હએ હનોઝ ફપોલા હુબાબકા.
અએ બર્ક કીસ તરેહસે મએં હએરા હું તુજકને,
નકશા હએ ઠીક દીલકે મેરે ઇઝતેરાબકા.
"સાદા" નીગાહ દીદએ તહકીકકે હુઝુર,
જલવા હરેક ઝર્રેમેં હએ આફતાબકા.

ઠુમરી ખમ્માચ.

હાંજી દૈયાં એક પલ નીંદ ન આવેરી
મોરે પીયા બીન જીઆ ગભરાવે ગભરાવે—દૈયાં.
સાંજ સકાર મોકુ યેહી રહત હએ
પ્રીત લગાકે પછતાવે પછતાવે
દૈયાં એક પલ નીંદ ન આવેરી—હાંજી દૈયાં.

ગઝલે ઝફર.

જલાયા આપ હમને ઝબ્ત કરકે આહો સોઝાંકો,
જીગરકો સીનેકો પહેલુકો દીલકો જીસમકો જાંકો.
હમેશા કુંજે તનહાઇમેં હમ મુનીસ સમજતે હએં,
અલમકો યાસકો હસરતકો બેતાબીકો હીરમાંકો.
તેરે અંદામો રૂઓ કદો ઝુલફો ખતસે હુએ ખીજલત,
સમનકો અરગવાંકો સર્વકો સુંબુલકો રએહાંકો.
જગા કીસકીસકો હું દીલમેં તેરે હાથોંસે અએ કાતીલ,
કટારીકો છુરીકો તેગકો ખંજરકો પએકાંકો.
તેરે દંદાનો લબને કરદીયા બેકદર આલમમેં,
ગોહરકો લાલકો યાકૂતકો હીરેકો મરજાંકો.
લડાકર આંખ ઉનસે હમને દુશમન કરલીયા અપના,
નીગેહકો નાઝકો અંદાઝકો અબરૂકો મીઝગાંકો.
ન હો જબ તુહી અએ સાકી ભલા ફિર કયા કરે કોઇ,
હવાકો અબ્રકો ગુલકો ચમનકો સેહને બુસતાંકો.
બનાયા અએ ઝફર ખાલીકને કબ ઇનસાનસે બેહેતર,
મલકકો દેવકો જીનકો પરીકો હુરે ગીલમાંકો.

ઠુમરી કાહારવો.

એક પરીને મારા મોહે, એક પરીને મારા
જાદુ મોપે, ડારા, મોહે એક પરીને મારા—એક પરીને.
ચંદ્રસી સૂરત મેહેરસી મૂરત રખતી હએ માહા પારા
જીરા મએંને વાપર વારા, એક પરીને મારા—એક પરીને.

ગઝલે આશક.

રૂખનાં રૂખસાર માહ્ના પારે હુએં,
અબરૂ ઔર ખાલ ચાંદ તારે હુએં.

એકબારી તો ખ્વાબમેં આવો,
કબસે મુશ્તાક હુમ તુમારે હુએં.

નહીં બુંદેં અરકી ચહેરેપર,
ચાંદકે મુંહપે યે શીતારે હુએં.

અએન મજલીસમેં આંખ મારે હો,
સચ બતાઓ યે કયા ઇશારે હુએં.

રાતેં કાટીં હુએં તારે ગીનગીન કર,
તીનકે ચુનચુનકે દીન ગુઝારે હુએં.

જીનકો કહેતે હુએં ગોલે સહરાઇ,
વો મેરી આહકે શરારે હુએં.

પેચમેં કીસકો લાઓગે સાહેબ,
બાલ કીસકે લીએ સંવારે હુએં.

દીલે બેતાબકો દો નીમ કીયા,
તેરી અબરૂ નહીં યે આરે હુએં.

આશક હોનેસે ઊસ પરીરૂકે,
હોગએ સબ અદુ હુમારે હુએં.

ઠુમરી ભરવી.

દુખ પૂછો તો હમરા કોઇ નહીં
રાત પીયા સંગ સોઇ નહીંરે—દુખ પૂછોતો.
ચુન ચુન કલીયાં સેજ બીછાતી
હાં સેજકા સાથી કોઇ નહીં—રાત પીયા,

ગઝલે આલમ.

સઅેરે ગુલઝાર હો અૌર વો ગુલે બેખાર ન હો,
કયું ચમન ખાર ન હો;
કીસ તરેહ સર્ફ કુગાં યે દીલે બીમાર ન હો,
ઝીસત કયું બાર ન હો.
મુર્ગે દીલ જબસે તેરે દામે મોહબ્બતમેં ફંસા,
ન રહે હોશ બજા;
કઅેદીઅે ઝુલફ કોઇ કાફરો દીંદાર ન હો,
યું ગીરફતાર ન હો.
ચઅેન પડતા નહીં આશકકો બજુઝ રંજોતઅબ,
હીજમેં હાઅે ગઝબ;
જબતલક પેશે નઝર યારકા દીદાર ન હો,
સબ્ર ઝીનહાર ન હો.
હુસનને દો રોઝાપે મગરૂર ન હો બહેરે ખુદા,
ન રહેગા યે સદા;
ચાહનેવાલોંકે તુમ દરપએ આઝાર ન હો,
યું સીતમગાર ન હો.
પાતે ઇસ તરેહ ન તુમ હુસનમેં પ્યારે શોહરત,
હમ ન હોતે જો ફીદા;
સચ હઅે યૂસુફકી કભી ગરમીઅે બાઝાર ન હો,
ગર ખરીદાર ન હો.
જબકે ગઅેરોંસે મેરે મીલનેકી તુમ ખાઓ કસમ,
કયું ન હો દીલકો અલમ;
કીસ તરેહ લબપે મેરે આહે શરરબાર ન હો,
ચશ્મ ખુંખાર ન હો.
કૌન દાનીસતા મુસીબતમેં ફંસા હઅે "આલમ",
કીસને ઝીલે યે સીતમ;
હાઅે કીસતરેહ યે દીલ ઝીસતસે બેઝાર ન હો,
કયું ચમન ખાર ન હો.

ગઝલે નઝીર.

છોટા બડા ન કમ ન મજહોલા ઇઝારબંદ,
હએ ઊસ પરીકા સબસે અમોલા ઇઝારબંદ.

હરએક કદમપે શોખકે ઝાનુકે દરમીયાં,
ખાતા હએ કીસ જલકસે જકોલા ઇઝારબંદ.

ગોટા કીનારી બાદલા મુકએશકે સીવા,
થે ચાર તોલે મોતી જો તોલા ઇઝારબંદ.

હંસનેમેં હાથ મેરા કહીં લગ ગયા તો વો,
લઓંડીસે બોલી જા મેરા ધોલા ઇઝારબંદ.

ઔર ધો નહીં તો ફંકદ નાપાક હોગયા,
વો દુસરા જો હએ વો પીગેલા ઇઝારબંદ.

એક દીન કહા યે મંએને કે અએ જાન આપકા,
હમને કભુ મઝેમેં ન ખોલા ઇઝારબંદ.

સુનકર લગે યે કહેને કે કયા ખુબ લો યે ખુશ,
અએસાભી કયા મએં રખતીહું પોલા ઇઝારબંદ.

એક રાત મેરે સાથ વો અઇયારે મકરબાઝ,
લેટી છુપાકે અપના મમોલા ઇઝારબંદ.

જબ સોગઇ તો મએંનેભી દહેશતસે ઉસકે આ,
પહેલેતો ચુપકે ચુપકે તટોલા ઇઝારબંદ.

આખીર બડી તલાશસે ઉસ શોખકા નઝીર,
જબ અધી રાત ગુઝરી તો ખોલા ઇઝારબંદ.

ગઝલે સલીમી

અએ મેરે રશ્કે કમર નાઝસે આના કયા ખુબ,
દીલે ઊશશાકકો ગમઝેસે લુભાના કયા ખુબ.
તુને બેગાના સમજ મુજકો બીઠાયા હએ દુર,
અપની ખીલવતમેં રકીબોંકા બુલાના કયા ખુબ.
દામે કાકુલમેં મેરા દીલ તો હુવા હએ નખચીર,
તીસપે અએ રશ્કે પરી મુજકો સતાના કયા ખુબ.
શીકલે પરવાનેકી ઇસ દીલકો જલાતા હું સદા,
શમઆરૂ તેરે લીએ જાનકા જાના કયા ખુબ.
ચાબના પાનકા મીસ્સીકી ઘડી પુર. આફત,
લાલ લબ ખોલકે દાંતોકા દીખાના કયા ખુબ.
નાગની ઝુલ્ફકી જબ માંગ નીકાલો હો સમન,
દીલે ઝખમીકો મેરે શાના બનાના કયા ખુબ.
ઇસ સલીમીકો સનમ મેહેરોવફાસે હરદમ,
રાતદીન અપને છપરખટપે સુલાના કયા ખુબ.

ગઝલે ઝામિન.

અએ દિલ તુ કીસકી યાદમેં દિવાના બન ગયા,
ઔર શોકે રૂએ શમ્આમેં પરવાના બન ગયા.
ઘબરાકે જીું ખ્યાલે ગુરિઝાં હુવા યે દિલ,
પહેલુમેં એક રફીક થા બેગાના બન ગયા.
વહશી ખરાબ હાલ પરેશાનો દરબદર,
ફુરકતમેં યારકી તો મએં કયા કયા ન બન ગયા.
પીરે મુગાંસે હમકો મિલી હએ શરાબે ઇશ્ક,
ઝાહિદ હમારી ખાકકા પએમાના બન ગયા.
અએ મુદ્દઇ રકીબ તુ કયા જાને લુત્ફે હીજ્ર,
જૈસા કે મએં બના હું તુ વૈસા ન બન ગયા.
ઝામિન ફિરાકે યારકી તહરીર કયા ઝરૂર,
આલમમેં તેરે ઇશ્કકા અફસાના બન ગયા.

ગઝલે અસીમ.

ફિર હમારે આહો નાલેમેં અસર પએદા હુવા,
ફિર નેહાલે સર્વસે ગોયા સમર પએદા હુવા.
ફિર કીસીકે કાનકે મોતી હમેં યાદ આગએ,
ફિર હમારા અશ્ક માનીંદ ગોહર પએદા હુવા.
બનકે અખ્તર આસમાંપર જલવાઆરા હોગયા,
સીનએ સોઝાંસે મેરે જો શરર પએદા હુવા.
હોગયા દીલ માયલ કીસીકી સંદલી પોશાકપર,
એતરેહ ફિર ઇનદીનો કુછ દરદે સર પએદા હુવા.
બેપરીમેં ભાગતાથા દેખકર સઇયાદકો,
તાયરે દીલ ફંસગયા જબ બાલોપર પએદા હુવા.
ફિર દુરે દંદાકા ઇન આંખોંમેં અકસ આને લગા,
કતરએ અશ્કોંસે ફિર સીલ્કે ગોહર પએદા હુવા.
સર્વને દાવા તેરે કદસે કીયા કયા ફલ મીલા,
ગુલશને હસ્તીમેં આખીર બેસમર પએદા હુવા.
કાન લગનેકો "અસીમ" અબ ઊંસ દુરે નાયાબકે,
ઇનદીનો ફિર એક રકીબે બદગોહર પએદા હુવા.

ગઝલે આલિશ.

ખબર લે અએ મસીહા તુ કહાં હુએ,
તેરા બિમારે બિસ્મીલ નીમજાં હુએ.
ખુદા પિનહાં હુએ આલમ આશકારા,
નેહાં હુએ ગંજ વિરાના અયાં હુએ.
દિલ રોશન હુએ રોશન ઘરકી મનઝિલ,
યે આહિના સીકંદરકા મકાં હુએ.
તકલ્લુફસે ભરી હુએ હુસ્ને જાતી,
હવાએ ગુલમેં ગુલબૂટા કહાં હુએ.
કદ મહબૂબકો શાયર કહે સર્વ,
કયામતકા યે યા તીરે નશાં હુએ.

ગઝલે આશક.

ભલા હો તેરા અએ સાકી રહે આબાદ મએખાના,
મએ ગુલરંગસે ભરદે ફકીરોંકાભી પએમાના.
ખુદા જાને યે આરાયશ કીસે ખોએગી દુનિઆસે,
ફિર આઇના મંગાયા હુએ તલબ હોતા હુએ ફિર શાના.
લબે નાઝુકકા બોસા દેકે મુજકો વસલકી શબમેં,
ગઝબ હુએ મુંહ છુપા લેના કયામત હુએ યે શરમાના.
ઇલાહી ખએર હો ફિર દામનો જેબો ગીરેબાંકી,
કઇ દીનસે નઝર ફિર ખ્વાબમેં આતા હુએ વીરાના.
પીએ જાઊં યુંહીં સાગરપે સાગર વો શરાબી હું,
હટાઉં ફિર ન દમભર ગર લગાઉં મુંહસે પએમાના.
પસંદ આએન કયું આશક મીઝાનોંકો યે અએ "અશક"
કલામ આપના હુએ સીંદાના ગઝલ આપની હુએ મસ્તાના

ગઝલે ફકીર

દામન છુડાકે હાથસે જાનાં નીકલ ગએ,
હમ ઉનકે પીછે ફાડ ગીરેબાં નીકલ ગએ.
મજનુકે હોશ ઉડ ગએ સુનતેહી જબકે હમ,
વહશતમેં આકે સુએ બીયાબાં નીકલ ગએ.
દેખ ઉસકે ઝુલ્ફો રૂખકી તરફ કુફ્રો દીનસે,
હીંદુ તમામ ઔર મુસલમાં નીકલ ગએ.
નાકામ એક હમીં રહે અએ ચર્ખ વરના યાં,
સબકે દીલોંકે હસરતો અરમાં નીકલ ગએ.
સુનકર ચમનમેં ઉસ ગુલે આરીઝકી ખુબીયાં,
ગુલશનસે સારે મુર્ગે ગુલીસ્તાં નીકલ ગએ.

ગઝલે જુરઅાત.

ઇમશબ કીસી કાકુલકી હીકાયાત હુએ વલ્લાહ,
કયા રાત હુએ કયા રાત હુએ કયા રાત હુએ વલ્લાહ.
દીલ છીન લીયા ઊસને દીખા દસ્તે હીનાઇ,
કયા હાથ હુએ કયા હાથ હુએ કયા હાથ હુએ વલ્લાહ.
આલમ હુએ જવાનીકા જો ઉભરા હુવા સીના,
કયા ગાત હુએ કયા ગાત હુએ કયા ગાત હુએ વલ્લાહ.
દુશનામકા પાયા જો મઝા ઉસકે લબોંસે,
સલવાત હુએ સલવાત હુએ સલવાત હુએ વલ્લાહ.
જુરઅતકી ગઝલ જીસને સુની ઊસને કહા વાહ,
કયા બાત હુએ કયા બાત હુએ કયા બાત હુએ વલ્લાહ.

ગઝલે નીયાઝ.

ઇશ્કમેં તેરે કોહે ગમ સરપે લીયા જો હો સો હો,
અઅશો નશાતે ઝીંદગી છોડ દીયા જો હો સો હો.
અકલકે મદરસેસે ઊઠ ઇશ્કકે મએકદેમેં આ,
જામે ફના વ બેખુદી અબતો પીયા જો હો સો હો.
લગકે આગ લગ ઊઠી પુંબા તરેહસે જલગયા
વખ્તે વુજુદો જાનો તન કુછ ન બચા જો હો સો હો
હીજરકી શબ મુસીબતેં અરઝ કીં ઊસકે રૂબરૂ,
નાઝો અદાસે મુસકુરા કેહને લગા જો હો સો હો
દુનયાંકે નેકો બદસે કામ હમકો નીયાઝ કુછ નહીં,
આપસે ગુઝર ગયા જો ફેર ઉસસે કયા જો હો સો.

ગઝલે આશક.

હમસે નાહક મલાલ કરતે હો,
બે છુરી કયું હલાલ કરતે હો.
મેહંદી મલતે નહીં જો હાથોંમેં,
દીલ મેરા પાએમાલ કરતે હો.
મુજપે ગુસ્સા યે બે સબબ કયા હુએ,
આંખેં કયું લાલ લાલ કરતે હો.
મુજકો સૌદા કહીં ન હો જાએ,
કયું પરેશાં યે બાલ કરતે હો.
વાએઝો ચુપ રહો ખુદાકે લીએ,
કયું હરામો હલાલ કરતે હો,
નાહરૂયોંસે ઇશ્ક અએ આશક,
સચતો યું હુએ કમાલ કરતે હો.

ગઝલે આશક.

કુછ હુસ્નમેં માહાતાબ નહીં તુમસે ઝીયાદા,
ચેચકકે નશાં હુએ કહીં અંજમુમસે ઝીયાદા.
કયા જલદ મોહબત મેરી જાં તુમસે ઘટાઇ,
થા રબ્ત બડાના ન હમેં તુમસે ઝીયાદા.
કયુંકર મેરે રોનેસે ન શરમાએ સંમદર,
તુફાં હુએ કહીં અશકોંકા કુલઝુમસે ઝીયાદા.
મરતા હું આયાદતકે લીયે કયું નહીં આતે,
બેરેહેમ ઝમાનેમેં નહીં તુમસે ઝીયાદા.
મેલેકી ઝરા સએર કરો આંખ ઉઠાકર,
ઘબરાતે હો કયું કસરતે મરદુમસે ઝીયાદા.
દેતે હો અબસ જાન પરીરૂયોંપે આશક,
દીવાના ઝમાનેમેં નહીં તુમસે ઝીયાદા.

ગઝલે કુતબ.

કીસ શાનસે આતી હુએ યે ચાલાક બસંતી,
ઔર પહેની હુઇ સુરખ હુએ પોશાક બસંતી,
માલુમ નહીં ઇશ્કમેં કીસકે હુએ ગીરફતાર,
કયું રખતી હુએ યે સીનએ સદચાક બસંતી.
હમ હુએં તેરે મુશતાક ઝરા આકે લીપટ જા,
ફુરકતમેં તેરી હોગઇ બસ ખાક બસંતી.
ગુલ ફુલે સમાતે નહીં ગુલશનમેં અજીઝો,
ઔર બાદે સબા જહાંકે હુએ ખાશાક બસંતી.
કયું કર ન ફીદા હોવે કુતબ જાનો જીગરસે,
હોતા હુએ તસદદુક અફલાક બસંતી.

ગઝલે મતલબ.

મારતા હું તુમારી મએં હરબાર,
આશનાઓંમેં સબ બડાઇ યાર.
તુમકો લાઝિમ હુએ પકડોગે મેરા,
હાથમેં હાથ બામહોબતો પ્યાર.
મુજકો પ્યારી લગી તુમારી આજ,
ચાલ ધીમી અએ સર્વે ખુશ રફતાર.
ખૂબ કરવાયા અબતો મત કરવા,
મુજકો રૂસ્વા બ કૂચઓ બાઝાર.
એક ઝરાભી મુજકો કરનેદે,
યાર મુજ દિલકે દર્દકી તકરાર.
હુકમ હાવેતો આજ મારૂં મએં,
ખિંચ રાહ પેટમેં અદુકે કટાર.
ગરચે મતલબકા ખુશ લગે તુમકો,
તો પડો રેખતા સજન લલકાર.

ગઝલે નઝીર.

તાબ ઊસ્કે દેખનેકી ન લાએ ચલે ગએ,
કયા કયા પરી જવાન થે આએ ચલે ગએ.
આલમ થા યે જુલિખાં કે યૂસુફકી ચાહમેં,
રૂકે હઝાર બેરહાકે આએ ચલે ગએ.
દારા રહા ન જમ ન સિકંદરસા બાદશાહ,
તખ્તે ઝમીપે સેંકડો આએ ચલે ગએ.
દેખે નઝીર મએને ચમનમેં જો આપકો,
મહેંદી ભરે વો હાથ દીખાએ ચલે ગએ.

ગઝલે આલમ.

ભડગઇ વહશતે દીલ ફિર તેરે દીવાનેકો,
ઇસકો લેજાઊં મએં કીસ દશતમેં બહેલાનેકો.
સુરતં તારે નઝર જીસમ હુવા હએ લાગર,
જાન બાકી હએ ફકત તનસે નીકલ જાનેકો.
આગ ખુદા ખએર કરે દખીએ કયા હોના હએ,
જમઆ અગયાર હુએ ફેર ઊસે ભડકાનેકો.
સુનકે વો હાલ મેરા કહેતા હએ હંસકર સબસે,
ચેભી એક મક્ર હએ ઊસકા મેરે ધમકાનેકો.
ન યકીં કરના મોહબ્બતકા કીસીકી "આલમ"
શોગદ્દ અએસે બહોત હોતે હએં બહેકાનેકો.

ગઝલે આશક.

દીલ પરદા નશીનોંસે લગાના નહીં અચ્છા,
કુચેમેં પરીરૂઓંકે જાના નહીં અચ્છા.
રૂખ ચાંદસા ઝુલ્ફોંમેં છુપાના નહીં અચ્છા,
અએ જાન યે અંધેર મચાના નહીં અચ્છા.
હોજાએગા વો ગએરતે ગુલ ઔરભી મગરૂર,
બુલબુલકી તરેહ ઇશક જીતાના નહીં અચ્છા.
સબ ઝુલ્મોસીતમ ખુબ હએં ઊસ રશકે પરીકે,
લેકીન દીલે આશકકો જલાના નહીં અચ્છા.
તનહા ઊન્હેં પાકર જો મએં લીપટા તો વો બોલે,
બેશરમ હએ મુંહ તુજકો લગાના નહીં અચ્છા.
પરદેકો ઊઠાકર મુજે સુરતભી દીખાદો,
ખાલી ફકત આવાઝ સુનાના નહીં અચ્છા.
સોએ હએં શબે વસ્લકે જાગે હુએ "આશક",
અએ મુરગે સહર શોર મચાના નહીં અચ્છા.

ગઝલે ઝફર

ખારે હસરત કબ્રતક દીલમેં ખટકતા જાએગા,
મુરગે બીસ્મીલકી તરે લાશા ફડકતા જાએગા.
દેખીએ ક્યુંકર જવાબે ખતસે આંખેં શાદ હોં,
રાસ્તા દેખા નહીં કાસીદ ભટકતા જાએગા.
ચુનકે અફશાં બામપર બ્હેરે ખુદા મત જાઇઓ,
અએ સનમ જો દેખ લેગા સર પટકતા જાએગા.
મરગયા હું મએં કીસીકી હસરતે દીદારમેં,
કબ્ર તક લાશાભી મેરા રાહ તકતા જાએગા.
કબ્રે આશકસે ન ઇતના બચકે ચલ અએ બેવફા,
ક્યા ગઝબ હોજાએગા દામન ફટકતા જાએગા.
સરકો મેરે કાટકર તશરીફ ફરમાઓગે આપ,
ખુન ઇન આંખોંસે કદમોંપર ટપકતા જાએગા.
જાન જાએગી જો ઇશકે આરેઝે ગુલફામમેં,
તબ્બએ તાબુત મીસલે ગુલ મહેકતા જાએગા.
ઇશકકા ખંજર લગા હુએ દીલપે કારી અએ સનમ,
ગોરમેભી ઝખ્મેદીલ આપના ટપકતા જાએગા.
અએ "ઝફર" કાયમ રહેગા જબતલક ગુલઝારે હીંદ,
અખ્તરે ઇકબાલ ઉસ ગુલકા મહેકતા જાએગા.

ઠુમરી જલ્લા.

હો સનમ મુખડા તો દીખા જારે,
તોરે દેખનકો તરસેં નયેંના—સનમ;
બાર બરસકી લાગી લગન.
છુટત નહીં કર કોટ જતન,
મુખડા દીખાજા મન મોહન;
જરા બનસી બજા જારે—હાં સનમ.

ગઝલે વઝીર.

શાનેમેં પેચસે ઉન ઝુલ્ફોંકા જોબન દેખે,
પાંઊં હમ છુનસકે હાથ બિરહમન દેખે.
જાન દે ગાલ જો ગોરે વો ફરંગન દેખે,
ફમ્પની કત્લ હો મિઝગાંની જો પલટન દેખે.
કહે ઇન્જીલે મસીહાપે કુઇ હુએ નાઝિલ,
દેખકર લબ જો ખતે ચાર ફરંગન દેખે.
સર કહીં હાથ કહીં પૈર કહીં દફન હુએ,
એક આશિકકે તુમારે કઇ મદફન દેખે.
ચમને કૂચએ દિલદારમેં રહેતા હું વઝીર,
દમ ફડક જાએ જો બુલબુલ મેરા મસકન દેખે.

ગઝલે બેગમ.

બરસોં સરે ગેસુમેં ગીરફતાર તો રખ્ખા,
લો કહેતો હો કયા તુમને હમેં મારતો રખ્ખા.
કુછ બે અદબી હમને ન કી યારસે શબભર,
હાં યારકે રૂખ્સારપે રૂખ્સાર તો રખ્ખા.
ઇતનાભી ગનીમત હુએ તેરી તરફસે જાની,
ખીડકી ન રખી રોઝને દીવારતો રખ્ખા.
વો ઝુબ્હા કરે યાં ન કરે ઊસકા નહીં ગમ,
સર હમને તહે ખંજરે ખુંખ્વાર તો રખ્ખા.
ઇતનેપે નહીં માનતે લો ખુશ રહો સાહેબ,
સર આપકે કદમોંપે કઇ બાર તો રખ્ખા.

ગઝલે ઝફર.

દેખ મુજકો બુતે બેપીરને મુંહ ફેરલીયા,
આજ મુજસે મેરી તકદીરને મુંહ ફેરલીયા.
અકલને હોશને તકદીરને મુંહ ફેરલીયા.
બસ મેરી આહસે તાસીરને મુંહ ફેરલીયા.
મએંતો તડપાબી દમે કતલ નહીં અએ કાતીલ,
ક્યા સબબ તેરી જો શમશીરને મુંહ ફેરલીયા.
ઊસકા નકશા જુંહીં છાતીસે લગાયા મએંને,
મહો ખુરશેદ ફલકો પીરને મુંહ ફેરલીયા.
અએ "ઝફર" ચેહરએ તાબાંને સનમ દેખતેહી,
મહો ખુરશેદ ફલકો પીરને મુંહ ફેરલીયા

ગઝલે ઝફર.

નાઝ અછા નઝર અછી હુએ અદાએં અછી હુએ,
તુજમે જો બાત હુએ વો નામે ખુદા અછી હુએ.
કીસતરેહ હો તેરા બીમારે મોહબ્બત અછા,
ન તબીબ અછા હુએ કોઇ ન દવા અછી હુએ.
બાત જો તુમકો લગી મેરી બુરી કયા બાએસ,
વરના વો જીસને સુની ઊસને કહા અછી હુએ.
અએ જફાગર ઈસીમેં હુએ તેરી ગો મરઝી,
તો વફાસે મેરે હકમેં યે જફા અછી હુએ.
કસર વાલોંમે હુએ કયા કામ ફકીરોંકો ઝફર,
હમ જહાં બએઠ ગએ બસ વોહી જા અછી હુએ.

ગઝલે ઝૌક.

કીસી બેકસકો અએ બેદાદગર મારાતો કયા મારા,
જો આપી મર રહા હુએ ઊસ્કો ગર મારાતો કયા મારા.
ન મારા આપકો જો ખાક હો અકસીર બન જાતા,
અગર પારેકો અએ અકસીર ગર મારાતો કયા મારા.
બડે મુઝીકો મારા નફસે અમ્મારાકો ગર મારા,
નિહંગો અઝદહાઓ શેર ગર મારા તો કયા મારા.
જીગર દિલ દોનુ પેહેલુમેં હુએં અપને ઊસ્ને કયા જાને,
ઇધર મારાતો કયા મારા ઊધર મારાતો કયા મારા.
દિલ બદખ્વાહમેં થા માન ા્યા ચશ્મે બદબીમેં,
ફલકપર ઝૌક તીરે આહ ગર મારાતો કયા મારા.

ગઝલે આતિશ.

દહન પર હુએં ઉન્કે ગુમાં કૈસે કૈસે,
કલામ આતે હુએં દરમિયાં કૈસે કૈસે.
ઝમીંને ચમન ગુલ ખિલાતી હુએ કયા કયા,
બદલતા હુએ રંગ આસ્માં કૈસે કૈસે.
તુમારે શહીદોંમે દાખિલ હુએ હુએં,
ગુલે લાલાઓ અરગ્વાં કૈસે કૈસે.
બહાર આઇ હુએ નશેમેં ઝુમતે હુએ,
મુરીદાને પીરેમુગાં કૈસે કૈસે,
ન ઘોરે સિકંદર ન હુએ કબ્રે દારા,
મિટે નામિયોંકે નશાં કૈસે કૈસે.

ગઝલે મોમીનખાં

કીસીકા હુવા આજ કલ થા કીસીકા,
ન હુએ તુ કીસીકા ન હોગા કીસીકા.
કીયા તુમને કત્લે જહાં એક નઝરમેં,
કીસીને ન દેખા તમાશા કીસીકા.
ન મેરી સુને વો ન મએં નાસેહાકી,
નહીં માનતા કોઇ કહેના કીસીકા.
મુજે માર ડાલા હુએ ઇનકારને ફિર,
ન કહેના કે કયા મુજપે દાવા કીસીકા.
જો ફીર જાએ કિસ બેવફાસે તો જાનું,
કે દીલપર નહીં ઝોર ચલતા કીસીકા.
સમા નગહુતે યાર લાઇ કહાંસે,
ઊસે દખલ કયા ગો મએં હુંગા કીસીકા.
વો કરતે હએં બેબાક આશક કુશી યું,
નહી કોઇ દુન્યામે ગોયા કીસીકા.
દમે અલહઝર ઔર ઇશ્કે બુતાંસે,
મુજે ડર હુએ અએ મોમીન અએસા કીસીકા.

ગઝલે ઝફર.

કયા ખિઝાં આઇ ચમનમેં શજરે ગુલ જાતા રહા,
ચેન ઔર મેરે જીગરકા સબ્રભી જાતા રહા.
કયું ન તડપે વો હોમા અબ દામમેં સૈયાદકે,
બેડના દોદો પહર અબ તખ્તકા જાતા રહા.
કયા ખુશી હરએકકો થી કર રહેથે સબ દુઆ,
જબ ગુસ્રી ફૌજે નસારા હરવલી જાતા રહા.
રેહેતેથે જીસ શહેરમે શમ્પો કમર હુરો પરી,
લૂટકર ઉનકો કોઇ લેકર કીધર જાતા રહા.
પેહલેતો થા શહેરે દેહેલી અબ હુવા ઉજડા દયાર,
અએ ઝફર યે કયા હુવા જોબનકા ઘર જાતા રહા.

ગઝલે ઝફર.

ખુંસે અરક આંખોંસે જબ મીલકર ગુલાબી હોગયા,
ફર તો રૂમાલે સુફીદ અકસર ગુલાબી હોગયા.
યાદમેં ઉસ સરવેકદકે ખુન રોયા ઇસકદર,
લી ઉધર કરવટ ઊધર બીસતર ગુલાબી હોગયા.
ખુનકા દાવા કીયા જબ ઉસ ગુલાબી પોશને,
સાફ રંગે કાગઝે મહઝર ગુલાબી હોગયા.
બઝમમેં દેખી ગુલાબી તુને કીસીકી ચશમે મસ્ત,
સાકીયા બેહોશ કયું ભરકર ગુલાબી હોગયા.
બાગમેં ચીટકા ગુલાબ આયા જુનોં પુર જોશમેં,
અબ તો જાડા અએ પરી પએકર ગુલાબી હોગયા.
તેરે દામનસે જો ટપકા ખું શહીદ નાઝકા,
ખુબ ગહરા દામને મહશર ગુલાબી હોગયા.
તર પસીનેમેં હુવા જો વો ગુલાબી પોશ આજ,
બરમેં જોડા એં.ર ઝેમા તર ગુલાબી હોગયા.
વો ગુલાબી આંખ જો યાદ આઇ વકતે મએકશી,
ફર તો મેરે હકમેં હર સાગર ગુલાબી હોગયા.
ઓ તુરશ અબરૂ હુવા જો ઉસકી શોખીપર "ઝફર"
રંગે લાલા બાગમેં કટકર ગુલાબી હોગયા.

ગઝલે અસીર.

ફસ ગએ ખતે ઝકનકી ચાહમેં,
ગોતે ખાએ આએ ઝેરે કાહમેં.
ક્યા કરમ હુએ એક હુએં અછે બુરે,
આપકી સરકારે આલીજાહમેં.
સાથ હુએં આશક હઝારો નંગે સર,
આતે હુએં કીસકે અલમ દરગાહમેં.
અહેલે હકબી હુએં યહાં પસતો બુલંદ,
ચરખપર ઇસા હુએં યુસુફ ચાહમેં.
અએ ફલક દે કબ્ર તુ હમકો બડી,
ઉમ્ર ગુઝરી ખાનએ કોતાહમે.
મેહેરબાં હમપર હુવા વો બુત "અસીર",
શુક્ર હુએ અલ્લાહકી દરગાહમેં.

ઠુમરી જીલ્લો.

હો જીયરા લગાએ લીઓ જાત—સૈયાં મોરારે
હમારે તલાવમેં જીની મછલીઆં,
બનશી લગાએ લીઓ જાત—સૈયાં મોરારે

ઠુમરી બેહાગ ગારા.

રેમા મોરીરે ધાગરીયાં ફોડીરે,
ફ્ણો ફ્ણોરે તુરકવાને બલજોરી કીની—રેમા મોરીરે
મએં જલ જમના ભરન જાતીગી
બીચ ડગર મે.સે કીની રાડ
છોડો છોડો ના શામ નાતો દુંગી ગાલી
ઐસી મોપે કીની બલજોરી ઠોરી—રેમા મોરીરે

ઠુમરી જીલ્લો.

બતાદે સખી કોન ગલી ગયો શામ
કોન ગલી ગયો શામ—બતાદે સખી
ગોકુલ ઢુંડી બ્રીંદ્રાબન ઢુંડી
ઢુંડ ફીરી ચારે ધામ—બતાદે સખી

ઠુમરી ખમાચ.

તોરે કાને પડી મોતીઓંકી લડી,
મોતીઓંકી લડી મોતીઓંકી લડી—તોરે કાને
રતન જડાવના ગેનાભી સોઇએ,
હીરા મોતી લાલ જડીઓંકી લડી—તોરે કાને

ઠુમરી જીલ્લો.

પીયા પ્યાર ઇતની અરજ મોરી માન,
તોરે દરસનકે અરમાન જાન—પ્યારે ઇતની
દેશાં કીસન પીયા એક સાચી કહત હે,
મતકર માન ગુમાન—પ્યારે ઇતની

ઠુમરી જીલ્લો.

એક ચતુર નાર કરકે સીગાર
ઠારી અપને દ્વાર પીયા નીકસ બહાર
એક પલક માર હંસ મન હરલીનો—એક
એક ચંદ્ર બદન ચંદાસી કરન
એસો નંનદ પીયા નેક નઝર
પનીયા ભરત મેરો મન હરલીનો—એક

ઠુમરી.

હો દઈ મારે તુરકવાને ગેર લઈ,
ગેર લઈ ગેર લઈ ગેર લઇ રે—દઇ મારે
આપહી સોવે મોહેકો જગાવેરે,
મોરી લાખ રૂપીઆંકી નીંદ ખોઈરે—દઇ મારે

ઠુમરી જીલ્લો.

હો બમનારે તુ સગન બીચાર,
કબ પીઉ આવે મોરે દ્વાર—હો બમનારે
આવો મોરે બમના બેઠો મોરે અંગના,
દઉંગો ગલનકો હારરે—હો બમનારે

ઠુમરી જીલ્લો.

મોસે સાચી કહેદો નાહીંતો બાલમા,
અબહો મંગાએ વીખ ખાએ મરૂંગી—મોસે સાચી
અબહી મંગાએ નઓ રંગ નઓ રંગ,
કીન સોતનીઆંસે લાગો વાંકો સંગ;
બીધ બીધ સબહી સુનાએ—મોસે સાચી

ઠુમરી જીલ્લો.

મન ધીર ધરન હો દીન ગીનગીન
કૃપા નીધાન દેઓ દરસન
નાહીં જાન પ્રાન હમરો તુમ બીન—મન ધીર
કાઉકી એક ન માનુ લાખ કહે કોઇ ગીન ગીન
બીન પીયા સુનરી સખીરી
કલ ન પડત મોહે ઘડી પલછીન—મન ધીર

ઠુમરી જીલ્લો કાફી.

આજ ઘન બુંધન બરસેરે,
રૂત આઇ બરસાકી રૂમ જુમ—ઘન બુંધન
ગરજ ગરજ બાદલ બુંધન બરસે,
આજ પીયા બીન મન તરસેરે—આજ ઘન બુંધન

ઠુમરી ખમ્માચ.

નઝર આ ગયો બાલમ તોરે અંગના,
તોરે અંગના સૈયાં તોરે અંગના—નઝર આ
બૈદ બુલાવે નાડી દીખલાવે,
ના છીઓ ના છીઓ બાલા જોબના—નઝર આ
બાગ બનાવત બંગલાએ છાવત,
પાની ઝીડકાવે સૈયાં તોરે અંગના—નઝર આ
સોનેકી સુરાહી મોરી રૂપેરી કંગના,
તોરા લાખ રૂપૈયા મોરા બાલાજોબના—નઝર આ

કાહારવો.

બાલાજીઓ રી બાલાજીઓ—બાલાજીઓ
ગડા પટક ધે તાલમેરે પનહારીરે, મ્રગ નૈનીરે
પતલી કમર લંબે લંબે બાલ—બાલાજીઓ

દાદરો.

સૈયાં મીલનેકી રેન, હમારી ગુઇઆં—સૈયાં
સૈયાં ચલે પરદેસ કછુ કહે ન ગએરે
ખોટા રૂપૈયા હાથમેં દીલાશા દ ન ગએરે—સૈયાં.

દાદરા.

ના લીખ ભેજું પતીયાવનકી, પતીયાવનકી—ના
ચાર મહીના ગરમી પડત હુએરે
જમ સુધ્ર આવે મોહોકો ગરવા લગનકી—ના
ચાર મહીના પાની પડત હુએરે
જમ સુધ્ર આવે મોહોકો હિંડોલા ઝુલનકી—ના
પતીયાં લીખુંતો મોરી છતીયાં ફટત હુએરે
આંસુઆં બહુત જૈસી નદીયાં સાવનકી—ના

ઠુમરી ઝીલ્લો.

હો કનૈયા જરા બનસી બજા જારે,
ઠઠ જમુનાકે તીર—કનૈયા જરા બનસી
બનસી બજાઈ મોરી સુધ્ર બીસરાઈરે,
કનૈયા જરા ફીરકે સુના જારે—ઠઠ જમુનાકે તીર

ખ્યાલ પરજ.

સુન પાયલ મોરી બાજે
મએં કએસે આઊં તોરે પાસ—સુન પાયલ
હમ તુમારે તુમ હમારે સૈયાં
નાતા જોડા ઘટમેં પરાન
સાસ નંનદ જેઠાનીયાં જાગે
દુજો હાથ જોહરીકે પાસ—સુન પાયલ

ખ્યાલ સોહેની.

તેં મારો સરદાર બનરા,
બાજુબંદ મોહનદા દુલહરા—તેં મારો
જગમગ જોત જરાવદા ઘેણું,
સર મોતીયોંદા સેહરા બનરા
બનટી લે ઘર આયોરે બનરા—તેં મારો

ખ્યાલ મહલાર.

આજ કહીં ઘુમસે બરસે પાની, પાનીરે,
ગુમાનરા પરદેશ ન જાના—આજ કહીં
ડગમગ ઝાલરા પલપલ પાની, પાનીરે
ગુમાનરા પરદેશ ન જાના—આજ કહીં

ખ્યાલ મહલાર.

મન મહેર ન આઇપીયા એક ઘડી,
હો મએં ભીજું કાંપુ થારે દોઆરે ખડી—મન મહેર
મએં જો ભીજું અપને કુલકી લાજસું,
ભલેરે ભલે થારી ગરજ સરી—મન મહેર

કાહારવો.

મોતીકે હલકે બીગરે, મોરે સાંઇકા બંગલા
મેરે સાંઇકા બંગલા સાંઇકા બંગલા—મોરે
રાજાકે છોકરેને બાગ લગાયા
દેખન આએ અમીરરે—મોરે

ઠુમરી.

પીઉકે ચિત્ર બિન મીતમ પ્યારે
મન બેરાગી મોરારે—સૈયાં
અંબુઆકી ડાળપે કોહેલીયાં બોલે
બનમેં બોલે મોરલારે
નદી કીનારે સારસ બોલે
મએં જાનુ પીઆ મોરારે—સૈયાં
અપને પીવાપે તન મન વારૂં
જો વારૂં સો થોડારે
આવોરે પીયરવા ગલેરે લગાલું
જગમેં જીના થોડારે—સયાં
દગ મગ ચાલ તોરી છાંડદે ગોરીયાં
પાસ બસે જીયા મોરારે
સબકે રદેમેં શામ બસત હુએ
કોઇ સાંવરા કોઇ ગોરારે—સૈયાં

ઠુમરી કાહારવો.

મેરા રામબાગુ જોગી કહાં ગયોરે
કહાં ગયો કહાં ગયો કહાં ગયોરે,
મેરા યાર બન જોગી કહાં ગયોરે—મેરા.

ઠુમરી ભૈરવી.

ઐસે નાદાનકી દોસ્તી કયા,
કબુ હોતે ખુશી કબુ હોતે ખફા—ઐસે નાદાનકી
ઐસા મએં જાનતી પ્રીત ન કરતી,
છોટાસા જીયરા લેતી બચા—ઐસે નાદાનકી

હુમરી ખમાચ.

મોસે સૈયાં કરે ચતુરાઇ રે,
ચતુરાઇ નીતુરાઇ તોરી કુમલ કલાઇ—મોસે
જાઓજી નીજામ પીઆ ઠઠ જમુનાપે ઠારો,
સબ નીરખત કૈસી બનસી બજાઇ—મોસે

હુમરી જીલ્લો.

બતાધે મેરા જોગીઆ કોનેરે ભીરમાયો,
ઉંગલીપે જોગ રમાયો, રમાયો—મેરા જોગીઆ
અંગ ભમુત મલે ઞગછલા,
રજરંગ ઘરઘર અલખ જાગીયો;
ઢુંઢ ફીરે નહીં પાયોરે સો પાયો—મેરા જોગીયા

ખ્યાલ ભૈરવી.

તુ ધીર ધર રે માનો યાર,
સાંઇ બડો કીરતાર—તુ ધીર ધરરે
જાનકુભી દેત અંજાનકુભી દેત,
કયા બડી સરદાર—તુ ધીર ધરરે

ખ્યાલ મહલાર.

બરખા રૂત આઇ માઇ પીઉ નહીં આએ
પવન ચલત ડર પાતને સુમ સનનન
નનનન પવન બદરીયાં લાઇ—બરખા રૂત
ઝનન ઝનન ઝીંગરવા બોલે, મનન મનન મન લરજે
તાપર મોહન તાન લેહેત તનનન
નનનન પવન બદરીયાં લાઇ—બરખા રૂત

ધુરપદ ધનાસરી.

મેરે મહેબુબકી સુરત મેરે મનમાની
જેસે મીસ્રત રંગપાની—મેરે મહેબુબકી
જદ મહેબુબ મથા કો મોપે,
રૂમ રૂમ અલસાની—મેરે મહેબુબકી

ખ્યાલ સોહની.

બાર બાર મોહે આન જગાવે,
બાંસરીબજાવે આવે છેલ કનૈયા—બાર બાર
ઇત ડર હુએ મોહે મોહે સાસ નનંદકો
ઢુંઢ નગરકે લોગ ચવૈયા—બાર બાર

ખ્યાલ ખરજ.

પાલના જુલાઊં મએતો પાલના જુલાઊં
બાલ કનૈયેના, કૈન રૂચેયેકા—પાલના જુલાઊં
અરે બોહુરીયા પાલના ઘર લા
રેસમી ડોર લગાઊં—પાલના જુલાઊં

ઠુમરી જંગલો.

છાંડ દીયા ગોકુલકા બાના
શ્રી કિશન મોગરી ગોકુલકે કાના—છાંડ
તાલ મ્રંદંગ બાંજ દફ બાજે,
બનશીકા બજાના છાંડ દીયા;
જબસે છોડી મથુરા નગરી— હો છાંડ

ઠુમરી ઝુબલો.

નીંદયાં ગુમાય ડારી રામ—હો નીંદયાં
સોતીથી મએં અપને મહેલમેં રે
મોહોકો સતાંએ દીની રામ—હો નીંદયાં

ખ્યાલ મહલ્લાર.

હેરી ઝુક આયો બાદલ કારોરે—હેરી ઝુક
નીસ અંધીઆરી કારી ગન ગરજત હુએ
હુજુ ન આયો નંદકો પ્યારોરે—ઝુક આયો

ખ્યાલ મહલાર.

તોરે ચલ ભગવા આબાદાન મોહેજાન સુજાન
કમરીએ કહાંન ગુન નીધાન હુ તનમન ધન વારૂં-તોરે
મંગલ ગાઉં ચોક પુરાઊં કબ ઘર આવે પીઆ મોરા
પલકનસે મગ જારૂં—તોરે

ઠુમરી.

ઉમર સારી સપનેમેં ખોઇ,
યાં અપના નહીં કોઇ—ઉમર સારી
સુનીયોરે મોરી સઘલી સહેલીયાં,
ચોંક પડી તબ રોઇ—ઉમર સારી

ખ્યાલ.

પીયા પરદેશી પ્યારા, કોઇ આન મીલાવે—પીયા
જો કોઇ પીયાકી ખબર સુનાવે,
તાપર તનમન વારાવે—પીયા

ઠુમરી.

બજાઇરે નદીઆં કીનારે કાના બાંસરી—બજાઇરે
હર હર બાંસરી બનીરે મોરલીયાંરે
લગ ગઇ જીયામે મોરે ફાંસરે—બજાઇરે

ઠુમરી.

હો ગુઇયાં કૈસે ભેજું પાર, પાપી કીયર ગુમાન—હો
એકતો અંધેરી રાત કાતીલ, દુજી સુની સેજા નાગન
તીજો મેગ આલા જોબન, કૈસી રેન જાત—હો

ઠુમરી જીલ્લો.

કીન બહેરીને મેરો જીયા જલાએ ડારારે—કીન
ના મેં બોલીરે ના મેં ચાલીરે
છોટાસા દેવરીયાને હંસાએ ડારીરે—કીન.

ખ્યાલ ગોરી.

પ્યારે બનરેમેંભી માલન હુઇ આવે—પ્યારે બનરેમેં,
શક્કર બાંટું વારીવે. પીર મનાઉં, મેરા મીઆં
ભુલા સાજન પાઉં આવે—પ્યારે બનરેમેં

ઠુમરી.

એરી સખીરી નાહીં પડે મોકો ચેન—ચેનરી નાહીં
પડું મે પૈયાંરે-ડારૂં ગલે બૈયાંરે
અબ બારબાર સમજાઉ—સખીરી નાહીં

ખ્યાલ આશાવરી.

કોન ખમરીયાં લેરે મોરી
બીના પાક પરવરદીગાર—કોન
જીત દેખું જીત તુહી દીસંદા
જો રજા રબ તેરોરે—કોન

ખ્યાલ અડાંના.

ના જારે મોરે સામી સેજ બેરાની—ના જારે
થોડેરે દીનનકી મએં બાલીરે બાહુરીયાં
છલક ગયો જએસે મોતીઅન પાની
સેજ બેરાની—ના જારે

ખ્યાલ ગોરી.

મએંતો દઉંગી ગાલીરે સાંવરીઆ
ઘાઘરીયાં મત ફાડોરે સાંવરીઆ—મએંતો દઉંગી
ઘાઘર ફાડી મેરી લીયાં મરોરી,
મેરી મોતીયોંકી લડ તોડીરે સાંવરીઆ—મએંતો દઉંગી

ઠુમરી ઝીંજોટી.

મોરો અચલ મારે પાન લીઓ,
સુધ બુધ ગઇ બાવરીઆંરે—મોરો
ક્યારી કમાન જોબન લચકે,
ગોલ ગોલ અંગ નેના રસીલે,
દરસનકો જીયા ચાહત હમરો,
અખતરકા મીલના કઠન ભયોરી—મોરો

ઠુમરી જંગોટી.

નીર દઇસે પ્રીત કરો ના દઇ

ઘર જાઓજી લાલા જો ભઇ સો ભઇ—નીર દઇ

નેહા લગાવે નહીં નૈનનમેં,

કછુ લાજ શરમ જો ગઇ સો ગઇ—નીર દઇ

ઠુમરી દેશ.

તુ મતવારો રે—હમસે ન બોલે સાંવરીઆ

હાથ મોહન અટકી નહીં માનત

આતપર જાતહી કહાવે

ગલીયનમેં હમેં રોકે કહાન તુ મોરા—તુ મતવારો રે.

ખ્યાલ ગોરી.

ચલ જારે બીદસી જાનીરે—ચલ જારે

કંકર કુવા ઠંડારે પાની

પીજા બીદસી જાનીરે—ચલ જારે

ખ્યાલ ગોરી.

આજ ઘર આયા મેરા પ્યારા—આજ ઘર

ચોક પુરાઊં મંગલ ગાઊં,

ઔર ગુથાઊં ફુલ ગજરા—આજ ઘર

ખ્યાલ ગોરી.

છોડ દે કાના અબ સાંજ ભઇ—છોડ દે કાના

સંગકી સખી સબ દુર નીકલ ગઇ,

અબ કયું કર બેચું પે દહી—છોડ દે કાના

ઠુમરી ભઐરવી.

માહારાજાને પતંગવા ઉડાયોરે—માહારાજાને
લાલ પતંગવા વારી, ઝરકી કીનારી,
એસો પતંગ કભુ ન પાયો—માહારાજાને

ખ્યાલ ગોરી.

દીલબર મેરા તુ પંછી રીઆના—દીલબર
સગલી રેન મોહે તલપત બીતી,
ભોર ભએ ઘર આના—દીલબર

ખ્યાલ ગોરી.

ભલા સાંવરેને જાદુ ડાલા—ભલા સાંવરેને
જાદુભી ડાલો વારી ટોનાભી કીનો,
બલજોરી કર દીલ લીનો—અછા સાંવરેને

ખ્યાલ ગોરી.

પીયાં મોસું કરત રસીલી બાત—પીયા મોસું
બોહોત દીનન પીછુ પીયા ઘર આઇલો,
આજ સોહાગકી રાત—પીયા મોસું

ખ્યાલ ગોરી.

પ્યારી તોરી અંગીયાંમેં ફુલોંદી બાસ—પ્યારી
ચંપા ચંબેલી વારીરે ઔર ગુલાબ,
ભંવર આવે તોરે પાસ—પ્યારી

ખ્યાલ માલકોશ.

પીર ન જાની પીઅરવા, દેખી તોહારી ઉનકી રીત—પીર
હમસે અગદ બદઅનત બીલમ રહે,
કોન ગાઊકી રીત—પીર ન જાની પીઅરવા.

ખ્યાલ એમન.

પલકનસે મગ જારૂં રે મા,
જો ઘર આવે પીયા મોગ—પલકનસે
ગરહું લગાઊં તપત બુજાઉં,
તનમન ધન સબ વારૂં રે મા—પલકનસે

ખ્યાલ ગોરી.

પીયા બીન મોહે કછુ ન સોહાવે—પીયા
ઘડી ઘડી પલછન કલ ન પડત હએ.
નેનન નીર ભર આયા વે—પીયા

ખ્યાલ ગોરી.

પીયા મોરે ગએ હુજીહુ ન આએ—પીયા
બીરહેકી માતી મએં ભહી હું બાવરી,
નીસ દીન કછુ ના સોહાવે--પીયા.

ખ્યાલ ગોરી.

આજ ઘર આયા પ્રીતમ પ્યારા--આજ
સબ સખીયન મીલ મંગલ ગાએ,
મોતીયન થાલ ભરાએ--આજ

તીલાનો મહલ્લાર.

ઉમડ ઘુમંડ ઘન લરજે—ઉમડ ઘુંમડ ઘન લરજે
ઘન નન સુખ સંગ માધુ ચમકે બીજલીયાં
પવન ચલત હુએ સન નન નન નન—ઉમડ ઘુમંડ
ગાવત ગુલાબ અલાપ તન નન,
બાજત મીરદંગ બરન સુભ ઘન નન, તાપર મોર,
કોયલીયાં બોલે જીંગરવા ઝન નન નન—ઉમડ ઘુમંડ

ખ્યાલ મહલાર.

બાર બાર મોહે આન સતાવો,
બનસી બજાવે મેરા સુગન કનૈયા—બાર બાર
એકતો બએરન મોરી સાસુ નનંદીયાં.
દુજો નગરકો લોગ ચવૈયા—બાર બાર

ઠુમરી.

કાહેપર પહેનુ છકેલ રંગ ગજરા,
છકેલ રંગ ગજરા ઢકેલ રંગ ગજરા—કાહેપર
સાસ મેરી રાની સસુર મેરા રાજા,
મએં અલબેલી, સૈયાં મેરા હીજડા—કાહેપર

ઠુમરી ભૈરવી.

દુખ પુછો તો હમરા કોઇ નહીં,
રાત પીયા સંગ સોઇ નહીં—દુખ પુછોતો
ચુન ચુન કલીયાં સેજ બીછાઇ,
સેજકા સાથી કોઇ નહીં—રાત પીયા સંગ

ઠુમરી મહલ્લાર.

આજ મેં કામ ન બન બન આવે—આજ,
ચતુરનાર એક માંગ સવારી,
મધ મધ પરેમ જણાવે—આજ મેં
સાંવરો કનૈયા માનત નાહીં,
ભોરહી આન જગાવે, બીંદ્રાબનકી કુંજ ગલનમેં
નારદી બીન બજાવે—આજ મેં

ઠુમરી દેશ.

સુનો તુમ યાર પરદેશી બચન કૈસે નીભાવોગે—સુનો
નદીયાં ઝોરસે બહેતી, કનૈયા સુજ ના પડતી
પુકારૂં અપની હીમતકુ, લગાદે પાર મોરી દૈયા—સુનો
બાળપન ખેલમેં ખોયા, જવાની નીંદભર સોયા,
બુડાપા દેખકર રોયા, નંગીજી આસરા તોરા—સુનો

ઠુમરી ખમ્માચ.

મગ ચલત કાન ઘર અટકી,
બનમેં હુવે બેચન જાત બીંદ્રાબન,
જટક છીન મટકી પટકી—મગ ચલત
અનત ગામકી નવલ ગુજરીયાં,
તુતો હુએ નટ પટ અપની હટકી—મગ ચલત

ટપ્પો.

ઇતના ન કીજીએ અરમાન જાની
દીલ બીચ સોચ સમજે ગુરૂ ગ્યાની નીશાની—ઇતના
હોરી દુનીયા બીચરે અલમ,
હુઆ બદનામી નીશાની—ઇતના

ખ્યાલ દેશ.

મારૂજી ચાંદની રાત,
સેજરીયાં કીયું ન ચાલો—મારૂજી
ઊભી ઉભી મ્રગનૈનની અરજ કરે હે,
લાગે જીઅરા ગોરે ગોરે મારે,
ચાંદની રાત ચીટક રહેતા રે,
ભોર ભહી ઘર આવ—મારૂજી

ઠુમરી.

લાગી સાંવરીઆસે પરીત હો મોરી ગુઇઆરે—લાગી
જીસ દીન લાગી વારી ઉસ દીન જાની વે,
મેરે મીઆંને જાની પરદેશી હો મોરી ગુઇઆંરે—લાગી

ધુરપદ ખમ્માચ.

એસોરે હઠીલો કાન માઇ મોરો બલજોર—એસોરે
જમુનાકે નીર તીર ધેંઢ ચરાવે,
ચરન કમલ ચીત લાગો—એસોરે
રંગ રંગીલો પ્યારો મુખસે,
મોરલી બજાવે પ્યારો—એસોરે

ઠુમરી.

મોહે નકી લગે સુરત તેહારી,
મન લે ગયો મુરખ અનાડી—મોહે નકી
તુમહો મોહનવા અપની ગરજકે,
બીરહાને દઇ મારી—મોહે નકી

ઠુમરી ભૈરવી.

બાંકે નૈનુ વાલીઆં, સાંઇ તોરા ભલ્લા કરેંગા—બાંકે
સાંવલી સુરત મધ ભરી અંખીયાં,
ચાલ ચલે મતવાલીયાં—બાંકે નૈનુવાલીઆં,

ખ્યાલ ગોરી.

બન બન કોયલીઆં પુકારે પીયા પીયા—બન બન
સાંજ ભઇ અબ દીનતો ગુઝર ગયા,
નાહક દીન કીયું ખોયારે—બન બન

ઠુમરી ભૈરવી.

મએં કૈસે મનાઉં મોરે બાલમકો,
મેરે બાલમકો મેરે બાલમકો—મએં કૈસે
એસોહી બાલમ મેરો હઠીલો,
જીઉં જીઉં મનાઉં તીઉં તીઉં રૂસ જાવે—મએં કૈસે

ખ્યાલ ગોરી.

કુછ ભુજ ફરકન લાગી સુન મોરી આલી,
ઔર ફડકે આંખ બાંઇ—કુછ ભુજ
ભાગ જાગ સુખ ચેન આવન કીનો,
ગરવા લગાઉ લઉં બલાઇ—કુછ ભુજ

ખ્યાલ ગોરી પંજાબી.

જીઓ બનાં મેંડા છેલીડા અસ્વાર—જીઓ બનાં
લીલા ઘોડા વારીવે લીલા જોડા મેરા મીયાં,
પાતલીયા અસ્વાર—જીઓ બનાં

ખ્યાલ કાલીંગડો.

સસજ સમજ ગઇ રાતરે લોકો—સમજ સમજ
છીન લીયો પીતાંબર મોરલી,
નેક ન આઇ તોહે લાજ રે—સમજ સમજ

ઠુમરી બેખાસ.

તુમસે મનવા લાગ રયો તુમ, જાગો મોહન પ્યારે—તુમસે
ભોર ભહી ઉઠો મતવાલે કગવા બોલે કારે,
ગ્વાલ બાલ સબ આંગન ઠારે, તુમકોહી પુકારે—તુમસે

તીલાનો બેહાગ.

તદારે દાની નીતરૂમ તન દેરના,
તાના દેરના તદારે દેરના—તદારે દાની
નીતરૂમ નીતરૂમ તનનન દેરના,
તાના દેરના તદારે દેરના,
સા રે ગ મ પ ધ ની સા,
સા ની ધ પ મ ગ રે સા—તદારે દાની

ઠુમરી.

મએં પંજાબન બોલી કુનક જા;
કયા ઝર લાએ હો મઇ વાલે—મએં પંજાબન
ચલોરે સખી અબ દેખન જાઇએ,
આશક સુલીપ ચડે કુનક જા—કયા ઝર લાએ
બાગોંમેં જાતી ફુલ ચુન લાતી,
ખાજા પીર મનાતી કુનક જા—કયા ઝર લાએ

ઠુમરી.

જનમ જનમ ગુન ગાઉંરે ગુઇયાં
જે કોઇ પીયાસે મીલાદે હો રી—જનમ જનમ
દીનકોરે મોહે ચેન નહીં હએ,
રાતકુ નીંદ ન આવે હો રી—જનમ જનમ

ખ્યાલ ગોરી.

સાંઈ સાંઈ વે રાખો લાજ હમારી—સાંઇ
નદીયાં ઘેરી વારીરે નાવ પુરાણી, મેરા મીયાં
મૌલા ઉતારે બેડા પાર—સાંઈ

ખ્યાલ ગોરી.

બલજાઉં ચરણુકી દાસીરે—બલજાઉં
ગંગા નાહે જમુનાભી નાહે,
નાહે તીરથ કાસીરે—બલજાઉં

ખ્યાલ ગોરી.

આંગનસે બાલમ કુએસે ગયારે,
કીરપા કર સમજાવોરે—આંગનસે
જદ મએં હોતી નીંદકી માતી,
ફીર પીછે પછતાઇરે—આંગનસે

ખ્યાલ કાલીંગડા.

મારૂં મન લાગુરે મા રામજીસું રાજી,
પોથી પઠ પઠ પંડીત ભુલો,
કાહા કરેંગા કાજી, અરે હો કાજી—મારૂ મન

ખ્યાલ ભૈરવી.

રાધા પ્યારી દે ડારો બનસી હમારી,
બનસી હમારી બાંસુરી હમારી—રાધા પ્યારી
જીન બનસીમેં જીયરા બસત હએ,
સો બનસી ગઇ ચોરી—રાધા પ્યારી
સોનેકી નાહીં બનસી રૂપકી નાહીં,
બાંસકી રાધા બાંસુરી—રાધા પ્યારી
કાહેસે ગાઊં રાધા કાહેસે બજાઊં,
કાહેસે લાઊં ગઊઆ ઘેરી—રાધા પ્યારી
મુખસે ગાઓ કાના કરસે બજાઓ,
લાઠીસે લાઓ ગઊઆ ઘેરી—રાધા પ્યારી

ઠુમરી જીલ્લો.

આજ જીયા મોરે બન બસ ગઇરે,
ઇન સાવલીયાંકી લટક ચાલ—હો આજ જીઆ
મટુક પીતાંબર અધીક સોહાવે,
લે બનસી કર ફુક બજાવે,
ઇન સાંવલીયાંકી લટક ચાલ,
જાદુસે કર ગઇરે—આજ જીયા

ઠુમરી સારંગ.

સૈયાંને મોકો ગેરવા લગાએ લીનારે,
અકેલી જાનકે મોહે ગેરવા લગાએ લીનારે—સૈયાંને
સાસ નનંદકી આઇલો ચોરાચોરી,
પ્યારને મોકુ અલગ બુલાએ લીનારે—સૈયાંને

ખ્યાલ ગોરી.

ઊડજા પંખેરૂ દીન રહેં ગયા થોડા—ઊડજા
સાંજ ભઇ દીન આથમ લાગા,
પંછી કરે રે બસેરા—ઊડજા
સાંજ ભઇ અબ કરલે બસેરા,
ના ઘર તેરા નાહીં મેરા—ઊડજા

ઠુમરી ભૈરવી.

ગોંઢેકી ટોપી ઔર ગલીયોંકા ફેરા, તુમ ખાયા કરો
યું ઓરોંસે દીલ ન લગાયા કરો—ગોંઢેકી ટોપી
હમારા ટોટા તુમારી મેના,
ઝરા ટોટેસે મેના લડાયા કરો—ગોંઢેકી ટોપી

ખ્યાલ ગોરી.

પ્યારી તોરી નગરીમેં ભોલા જોગી આયા—પ્યારી
કાનન કુંડલ ગલે બીચ સેલી,
ઘર ઘર અલખ જગાયા—પ્યારી તોરી

ધ્રુરપદ જેજેવંતી

માઇ મેરો બરજો નહીં માનત,
ઐસોહી હટીલો તેરો કારો કાહાન—માઇ મેરો
જમુનાકે નીર તીર ગઉઆ ચરાવત,
બાંસલી બજાવે ગાવનકી તાન—માઇ મેરો
ગોઆલ બાલ સંગ લીએ હમકો હેરત હુએ,
ધન ધન જસોદા તેહારે સુતકી શાન—માઇ મેરો

ખ્યાલ સોહેની.

મનવા લાગી ગઇલોરે, જીયરા લાગી ગઇલોરે,
સાગર પાણીલા મએં ગઇરે, સાગર ચીકન માટી,
પાઊં ફીસલ ગયા ઘઘરી ફટ ગઇ, સાસ કહે ભહુ માતી,
મનવા લાગી ગઇલોરે—જીયરા લાગી

ખ્યાલ કાલીંગડો.

હો બીંદરાબન બાસી કાના રસીયા—હો
મોરે મુંગટ પીતાંબર સોઇએ,
કુંડલકી છબ ખાસી—હો
મએં તેહારી પટરાની કહાઊં,
કુંબજા કન્સકી દાશી—હો

ખ્યાલ કાલીંગડો.

મત બીછરો સાજન હમસે,
મેરી લાગી મોહોબત તુમસે—મત બીછરો
ઔરન સંગ રંગ રસીયાં કરત હુએ,
મેં હાલ બતરૂંગી ગમસે—મત બીછરો
તુમતો યહાંકે વાસુ કાહાના,
હમ પરદેશી પંછી હો—મત બીછરો
દાના પાની કીસ્મત લાએ,
યે બાતાં સબી સાચી હો—મત બીછરો

ખ્યાલ કાલીંગડો.

નૈના તેરી જાદુ ભરી અમચે કડે પાઊં નકા—નૈનાં
તુમીચાલલે દેશા વરી હમોં ઘર ચીંતા કરી
ફાર દીવસ લાઉં નકા—નૈનાં તેરી

ઠુમરી બેહાગ.

ગરજ બીન કોઇ નહીં જાગે—ગરજ બીન
પહેલે પહોરે સબ કોઇ જાગે, દુજે પહોરે ભોગી
તીજે પહોરે તસકર જાગે, ચોથે પહોરે જોગી —ગરજ

ઠુમરી ખમ્માચ.

બૈયાંતો મરોર ડારી,
ઐસોરે બેદરદી સૈયાંતો—બૈયાંતો
ના મએં ભોલી સૈયાં ના મએં ચાલી,
બરજોરી ચુરીઆં સબ ફ્રેડ ડારી,
ભલા સગ ફોડ ડારી—ઐસોરે

ટપ્પો.

યાર સાંવરીયા તુ મેરા જાની,
મેરા જાની મેરા જાની મેરા જાની—યાર
તેરેરે કારન જીમેં બેકલ રહેંદી,
કભુતો દરસ બતા જા જાની—યાર

ખ્યાલ ટપ્પો.

બલમારે મોહે સાડી રંગા દીજોરે—બલમારે
સાડીતો રગા દીજો નાફરમાની
ઔર રગા દીજો ગુલનારી કીનારી—બલમારે

ખ્યાલ કાલીંગડો

તેરે ગોરે મુખકી બાત ગોરીયાં નીકી લગત હુએ—તેરે
ચંદ સરીખો તેરો મુખડો બીરાજે,
ઉજલી બતીસી ગોરો ગાલ, ગોરીયાં નીકી લગત હુએ-તેરે

ઠુમરી.

ઐસી પ્રીત કહાંસે લગાઇ બાલમાં,
પ્રીત કરી પર રીત ન જાની—ઐસી પ્રીત
દોસ્તી કરકે કદર ન જાની,
ઐસો દાગ કહાંસે લગાયો બાલમાં—ઐસી પ્રીત

ઠુમરી ભૈરવી.

દોનું દસ્તોંમેં મહેંદી લગાદે પરી,
અંખિઆં તુમારી હએં જાદુભરી—દોનું દસ્તોંમેં
જાલીકી કુડતી કટારીકી અંગીયાં,
તેરે સરપર દુપટટા જરીદા પરી—દોનું દસ્તોંમેં

ઠુમરી.

નીત દરપે તેરે આના, ફીર ફીરકે ચલે જાના,
ઇતનાભી તુને હમકો ન અપના કર પેછાના,
નીત દરપે તેરે આના—ફીર ફીરકે
તું લૈલીતો મએં મજનુ, તું શીરીતો મએં ફરહાદ,
તું ગુલ હએ તો મએં બુલબુલ, તું શમ્આ તો મએં પરવાના
નીત દરપે તેરે આના—ફીર ફીરકે

ઠુમરી.

સૈયાંને મોરે પતીયાં કયું ન પઠાઇ—સૈયાંને
ઊડ જારે કાગા લેજાં પતીયાં
કીન સોખનને બીરમાઇ—સૈયાંને

ખ્યાલ સોરઠ.

સાહેબાજી તારી આંખરીયાં છે કામનગારી,
મોહીરે તારી લટક ચાલપર, બરતાનેકી નારી—સાહેબાજી
સોનાબી વારૂં તુમપે મોતીબી વારૂં,
ઔર જીયા કરૂં બલહારી—સાહેબાજી

ઠુમરી.

સાંવરી નાર, કૈસી દાગ દેગઇ—સાંવરી નાર
સાંવરી નાર રસ ભરે નએના,
ચીતવનમેં કછુ કહે ગઇ—સાંવરી નાર

ઠુમરી કાલીંગડો.

કોઇ કછુ કહોરે મન લાગારે,
મનબી લાગા વારી દીલબી લાગા—કોઇ કછુ
શાહ હુસેન ફકીર અલ્લાહકે,
તન ગોધડી મન ધાગારે—કોઇ કછુ

ખ્યાલ ભૈરવી.

અરે મન કાહેકો સોચ કરે—અરે મન
સોચ કરે કછુ બન નહીં આવે,
ધીરજ કયું ન ધરે—અરે મન

ઠુમરી.

પીયાકી નગરીયાં કીતી દુર, બતાદો લોગો—પીયાકી
ચલત ચલત મોરી કમર લચકાઇરે,
પાઊંમે લગ ગઇ ધુડ,
મોરે પીયાકી નગરીયા કીતી દુર—બતાદો

ખ્યાલ ટપ્પા.

મૌલા યા જગમેં શરમ રખ મેરી—મૌલા યા
બીના પાક પરવરદીગાર, કોન રાખે પત મેરી,
મૌલા યા જગમેં શરમ રખ મેરી—મૌલા યા

ઠુમરી.

અરે હો મએં ભુલી લોકો ભલારે મએં ભુલી લોકો
પીઆકી નગરીયાં દે બતાવો લોકો—અરે હો
એકતો અંધેરી રાતી સંગ નહીં સાથી,
મએં બીરહાકી માતી લોકો—અરે હો

ઠુમરી.

અંબુઆકી છૈયાંરે, ઠહોલીયાં ના કરોરે—અંબુઆકી
છોટે છોટે લીંબુ વારીરે, અજબ રસીલેરે,
અબલગ તરસે મોરા જીયરા—ઠઠોલીયાં ના કરોરે

ઠુમરી ભૈરવી.

મેરા જીયા ગભરાવે તોરે લીએ,
ના જાનુ સૈયાંને જાદુ કીયા—મેરા જીયા
એક અંધેરી પથર જલ પાનીરે,
કંકર માર ઇશારા કીયા,
ના જાનુ સૈયાંને જાદુ કીયા—મેરા જીયા

ઠુમરી.

મેંદી આઇરે મોલાદે વાસ્તે—મેંદી
રાજાદી ખાતર બાગ બનાયા,
ફલ પાયા મોલાદે વાસ્તે—હો મેંદી.

ઠુમરી.

મત જાઓ સાગર પાની, બીતી જાએ જવાની—હો મત
હાં હાં કરત તોરી પઇઆં પડત હું રે,
બીતી જાએ જવાની—હો મત

ઠુમરી.

હો પનગટવા હરકો જાએ,
કએસે ભરૂં પનીઆરે, ગુઇઆં—પનગટવા
સરપે ગડા ગડેપર જાઝીરે,
કએસે ભરૂં મોરી રેમા ગુઇઆં—પનગટવા

ઠુમરી.

જો દીનસે મીલીએ શામ શામ,
જા કહીઓ હમારી રામ રામ—જા કહીઓ
નનંદ પીયા કહો જોમન ઊમંગો જાએ,
કએસે મેં રાખુ થામ થામ—જા કહીઓ

ઠુમરી.

નજર લાગીરે મોહોકો રામ,
કીન બએરીને મોપે જાદુઆ કીનો—નજર
સાસ મેરી જુડી, નનંદ મોરી બએરનરે
છોટાસા દેવરીયા કરત ગુમાન—નજર

ઠુમરી.

હો જાઓ જાઓ નહીં બોલોરે,
દખી તેહારી પ્રીત સૈયાં—જાઓ જાઓ
કબકી મેં ઉભી ઠારી અરજ કરૂં છું રે,
ઇતની અરજ મોરી માન—હો જાઓ જાઓ

ઠુમરી.

હો હમારો મન કાહે લીનો યાર,
પ્રીત કરી કછુ ભોર બીસરાયો—મન કાહે લીનો યાર
મીત કરી કછુ રીત ન જાનીરે,
મન માને સો કીની—હમારો મન કાહે લીનો યાર

ઠુમરી.

મોપે સીતમવા કર ગયો રામ,
મોપે જુલમવા કર ગયો રામ—મોપે
સૈયાંને લાઇ ચુનડીયાં,
પીયાને લાએ કંગનવા—મોપે

ઠુમરી.

હો લટપટીયો હમારો યાર,
તુજ બીન સબ બેકાર—લટપટીયો હમારો
સરપર તોરે ગુલામી છેડા,
પેચ જરીનાર ઘુંપટા બુટેદાર—લટપટીયો હમારો

ખ્યાલ કાહાનડો.

ઘુંગટકે પટ ખોલરી તોહે રામ મીલેંગે—ઘુંગટકે
ગટ ગટમેં બસે રામ રામઇઆ,
ગટકે બચન મત બોલરી-તોહે રામ મીલેંગે-ઘુંગટકે
કહેત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ,
આસનસે મત ડોલરી-તોહે રામ મીલેંગે—ઘુંગટકે

ઠુમરી ભૈરવ.

જગાકે જોબન લુટારે—હો જગાકે જોબન લુટ
ઇત ગોકુલ ઉત મથુરા નગરી,
બીચ મીલે શામ મોરારે—હો જગાકે

ઠુમરી કાલીંગડો.

બદલ ગએ નએનારે, છીનત નાહીં—બદલ
શેર—કાગલ હોયતો વાંચીએરી, કરમ ન બાંચ્યો જાએ,
કુંવા હોતો તાગલું, સમુદ્ર તાગો ન જાએ—બદલ
ખેતી હોતો ખેડલું, ડુગર ખેડો ન જાએ,
પર સૈયાંકી પ્રીત બુરી, ભોર ભએ ઉડ જાએ—બદલ

ઠુમરી ભૈરવી.

ભમર મોસે અલગો રઇઓરે—હો ભમર
મેં સોઇથી અપને મહેલમેં,
સાસ નનંદ ઘે ગાલી—ભમર મોસે

ઠુમરી.

સખીયા કીતી તરી કરૂં મન ધરણી,
ધરણી ધરણી ધરણી—રાવ કીતી તરી કરૂં
અરજ કરત મીં પૈયાં પડત મીં,
મસ્તક ઠેવું તુમચે ચરણી—રાવ કીતી તરી કરૂં

ઠુમરી.

ગુંદ લાવોરે માલનીઆ—
બેગી અરવા તોરેં સીગરવા—ગુંદ લાવોરે
હંસ હંસ પીયાકુ મનાઊં ગાઊં, મંગલ ચાર બધાઊં
નીત ઊઠ કરો રાજ, ઊઠ કરો કાજ—ગુંદ લાવોરે

ઠુમરી ભૈરવ.

મેં ભરોસે અપને શામકે,—મેં વારી જાઊં ઊસ નામકે
ઇત ગોકુલ ઊત મથુરા નગરી,
બીચ મીલે ગત શામકે—મેં વારી જાઊં

ટપ્પો ભૈરવી.

હો લૈલી લૈલી કરત ફરે મજનુવે—હો લૈલી
આપહી શીશા આપહી પ્યાલારે,
આપહી સાકી હો રહા મજનુવે—હો લૈલી

ઠુમરી.

હમારી નવલીયાં બડી મજેદાર—હો હમારી
હમારે સંગકે સબ પાર ઉતર ગએરે,
મેં જો રહી સો રહી—હમારી

ઠુમરી ઝીંઝોટી કાફી.

એક પલ નીંદ ન આવે ન આવે,
પીઆ બીન છીઆ ગભરાવે ગભરાવે—દૈયાં એક પલ
સાંજ સકાર કર એહી રહત મોસે,
મીત લગાવે પછતાવે પછતાવે—દૈયાં એક પલ

ઠુમરી ઝીંઝોટી.

પીઊ તન મન ધન સબ તુમપે વારૂંજી
અબ તુમ નીસ દીન બંધીહુ નજરી—પીઊ
તોરે ઇશકમેં ભઇ દીવાની અબ હંસકે મુખ બોલો જાની
હુ ગરજી અરજી અબ સુન મેરી—પીઊ તન મન

ઠુમરી ઝીંઝોટી.

તોરે જોબનવાપે લાલ જડે, રસીઆ માહારાજારે—તોરે
રાતી તેહારી રે, દાસી હું તુમારીરે,
જના ધરસ દીખા જારે—તોરે

દાદરો ખમ્માચ.

કોઇ લટક લટક ચલત મોહન આવે, મન ભાવે
મધુરી મધુરી મધુની મધુની મોરલી બજાવે—કોઇ
બાંધે કમરમીયાં હાથે લકરીઆં બનમેં ગઉવા ચરાવે,
સાંવલી સુરત મોહની સુરત મુખસે બીન બજાવે—કોઇ

ઠુમરી જીલ્લો.

જમુનાપે બાજે બાંસલીઆં—હો જમુનાપે
ગોકુલ ઢુંડી બીંદ્રાબન ઢુંડી,
જરા ફીરકે સુના જા સાંવરીઆં—જમુનાપે

ઠુમરી જીલ્લો.

મોહે માધુ બન શામ બોલા ગયોરી—મોહે
સોતીથી મેં અપને મેહેલમેરે,
સોતીકું આનકે જગા ગયોરી—મોહે માધુ

ખ્યાલ ભૈરવી.

ભોલે મન કયા સોતા ઉઠ જાગરે—ભોલે મન
મેરારે સાઈં કબુહુ ન સોવે,
તુ કયા સોવે દીન રાતરે—ભોલે મન
જીનને સોયા ઉનને લાલ ગંવાયા,
જાગે ઉનકા ભાગરે—ભોલે મન
સોવનકે દીન બોત પડે હરએં,
જાગનકી એક રાતરે—ભોલે મન
કહત મહમદ તુ મોરારે સાંઈ,
સોવત સોવત ઉમ્ર ગંવાઇ—ભોલે મન

ખ્યાલ ભૈરવી.

ચલોરે સખી મોહે શ્યામ બુલાવે,
ખડા જમુનાકે તીર બાંસુરી બજાવે—ચલોરે
જમુનાકે નીર તીર ગઉઆ ચરાવે,
બાંસુરી બજાવે કછુ બોરહી ગાવે—ચલોરે

ખ્યાલ ભૈરવી.

તુ ઉઠરે જોબન માતી,
રામનામ ભજલે દીન રાતી—તુ ઉઠરે
કહા માનલે આજહી દીલદા,
હર બીન કોઇ નહીં સાથી—તુ ઉઠરે

ઠુમરી જોગીયા-આશાવરી.

પ્યારા મોસે કીકોં ના બોલોરે, હો ગઇ ભોર—પ્યારા
અંબુવાકી દારપે કોયલ બોલી વે,
પંછીયન કર રહે સોર—પ્યારા મોસે

ઠુમરી.

જાઓજી જાઓજી તુમ આપ સવેલે,
ઇશ્ક બુરા બદનામ કરોગે—જાઓજી
એક કહોગે દસ પાંચ સુનોગે
બહોત કહોગે ઘરબાર તજોગે—જાઓજી

ખ્યાલ ભૈરવ.

કનૈયા તોરી બનશી બાજીરે,
બાજ રહી મેરે તનમનમેં—કનૈયા તોરી
જમુનાકે નીર તીર ગઉઆં ચરાવે,
મોરલીકી સબદ મએંતો જાગીરે—કનૈયા તોરી
સ્યામ સુંદર હુએં આપ રંગીલે,
રૈયત તોરેપર હુએ રાજીરે—કનૈયા તોરી

ઠુમરી ખમ્માચ.

ઢુધ બેચન મેં ના જાઊંરે દૈયાં,
અચર પકડ મોસે કરત રાર—ઢુધ બેચન
લપક ઝપક મોરી સરકી મટુકી ફોડી,
સઘડી ચુનર તોડી અએસોરે સૈયાં,
ઇસો મેં ગઇલો હાર—ઢુધ બેચન

ખ્યાલ ભેરવી.

જાની મોસે બોલોની હો ગઇ ભોર,
પીયાં મોસું બોલોની હો ગઇ ભોર—જાની મોસું
અંબવાકી ડાળી વારી કોયલ બોલે,
ચીડીયાં કરન લાગી સોર—જાની મોસું

ધ્રુરપદ ખમ્માચ.

બનસી ધુનસે બજાએ, બાજત શ્રી બંદ્રાબન,
ઉમડ ગુમડ રહે સોગન ગરજત, બાજત પ્રમાન—બનસી
દશાદેશ ગરજત ગોપી, ધુન ધામની ધમકત નેન રૂપ
નાર સોહી ભાવે ઘોઉંચનક બાન—બનસી

ખ્યાલ ભેરવી.

મેરા મનવા લાગો પીયાજી તુમસે ચિતવા લાગોરે—મેરે
પાત પાત ચીડીયાં પુકારે ડાલી ડાલી કઉઆરે,
તલપ તલપ મેરી રેન બેહુતી, ઉઠો પીયા અબ જાગોરે—મેરે

ખ્યાલ કલ્યાણ.

દાદરવા બોલા લાઇ, એરી એરી મા—દાદરવા
નીસ અંધીઆરી કારી, બીજલીસી ચમકે,
પીઆ બીન કછુ ના સોહાએ, એરી—દાદરવા

કાહારવો.

કહીં દેખાભી યારો મેરા સનમ,
મેરા સનમ દીલજાની સનમ—કહીં
મેરે સનમકી યેહી નીશાની,
કાલી કાલી ઝુલ્ફે ગોરા બદન—કહીં
મેરે સનમકી યેહી નીશાની,
ગોંઢેકી ટોપી ઉડાતા પતંગ—કહીં
મેરે સનમકી યેહી નીશાની,
પતલી કમર ઔર બાંકી ફબન—કહીં

ઠુમરી.

જા સૈયાં તેરી જુઠી બતીયાં,
મતકર હમસે ઠાકોરગતીયાં—જા સૈયાં
બાલુકી ભીત અટારીકા ચહડના,
ઓછેકી પ્રીત કટારીકા મરના—જા સૈયાં
રેન અંધેરી ડગરીયાં ન સુજે,
માર ચલા પંછી પ્રેમ કટારીઆં—જા સૈયાં
તુમ હો ઠાકોર મથુરા નગરકે,
મએં બાવરી પનહાર ગુજરીઆં—જા સૈયાં

ઠુમરી જીલ્લો.

કંગનવા મોરો કરસે સરક ગયોરે,
સુનો મોરી ગુઇઆં, લાગું તોરે પૈયાં—કંગનવા
રાજ દુલારીરે, સુનો પીયા પ્યારેરે,
મએં જાને નહીં દુંગી, જોબનરસ લુંગી,
કમર પતલીસી લચક ગયોરે—કંગનવા

ઠુમરી ભૈરવી.

કરવટીયાં લેને દે, હો મેં વારી કરવટીયાં લેને દે
સુંદર જોગી મધ ભરી અંખીયાં,
રસ ટપકે તોરી છતીયનપે—કરવટીયાં લેને દે

ખ્યાલ ભૈરવ.

જોગી જટાદારી પડું પૈયાં તોરે—જોગી
કાનો બીચ મુંદ્રા સોઇએ ગલે બીચ સહેલી
અગ ભભુત રચાયોરે- જોગી

ઠુમરી ભૈરવ.

જગાકે જોબન લુટારે,
લુટા લુટા લુટારે—હો જગાકે
બારા બરસકી નઇરે દુમનીયા,
હાથ કંગન નહીં છુટારે—હો જગાકે

કાહારવો.

જોગી મોરા રામા કહાં ગયોરે,
કહાં ગયો કહાં ગયો કહાં ગયોરે—જોગી
ના જાનુ આર ગયો ના જાનુ પાર ગયો
ના જાનુ જમનામેં દુબ ગયોરે—જોગી

કાહારવો.

ટોપીવાલે સુજાન, હુંગી કુરબાન તેરી સુરતપે—ટોપી
કમરપેતો શીંગરા ખાંધેપે બંદુક,
ઘરકા ઘોડા બેચકે સરપર લીયા જીન—ટોપી

ઠુમરી ભૈરવી.

કૈસી છુટે દૈયાં બાલાપનકી પ્રીત,
હેજી સૈયાં મોરે બાલાપનકી પ્રીત—કૈસી
સાસ બુરી મોરી નંનદ હઠીલીરે,
ચેડો ગવનવાકી રીત—કૈસી

ઠુમરી જીલ્લો.

હો લાલ મોકુ તુમ અમ રજા ધોરે,
તો મએ જાઉં ઇનકે સંગ—હો લાલ
ઇનકેહી ઘરમેં જાકે રહુંગી,
જરા દીલકો અપને સમજાવોરે—હો લાલ

દાદરો.

નઝારાભર મારા રે, હો ગોરીયાંને—નઝારા
અરે ફુલ માલી સૈયાં ફુલ માલી,
કહોરે બોહારીસે—નઝારા ભર મારારે
સૈયાં તું તો લાઇ હારે તુંતો લાઇ,
સુગર લીનો થોડારે—નઝારા ભર મારારે
સૈયાં તોરી તીરછી નઝર મોહે પ્યારીરે,
જાદુસા કર ડાલારે—નઝારા ભર મારારે

ઠુમરી જીલ્લો.

દીલ દેકે હમેં બદનામ કીઆ,
અબ કહાં જાત હો મોરા પીઆ—દીલ
કારી ઘટા ગગન હોવે હટાં,
અબ થર થર કાંપે મોરા જીઆ—દીલ

કાહારવો.

મેરે ભોલે નવાબ, કલકતેકી સૈરકો લે ચલોરે—મેરે
છોકરોંસે અકડ બકડ જવાનોંસે ચારી
બુઢ્ઢેકુતો લાત મારૂં ટટ્ટુકી અસ્વારી—મેરે

ઠુમરી.

કાહે મોહે ગવાલન જટકે
સદકે મેં જાઊં તોરે લટકે—કાહે
લછન તોરે ગુની સયાની,
આંખરીયાંમેં ખટકે—કાહે
મીઠે મીઠે મોહે લુભાવે,
નૈનાં તેરી હટ હટકે—કાહે

ખ્યાલ કાહાજરો.

ઘર જાને દે ઝાંડ મોરી બૈયાં,
હા હા કરત તોરે પૈયાં પડત હું, મો હનસે જુક રૈયાં—ઘર
અગર બગરકે લોકવા સુનત, રારચા કરત ભ્રીજ નારીયાં,
જાઓજી જાઓજી નાતો ખાવોગે ગાલિયાં-મોહન

ઠુમરી ભૈરવી.

દિલ ફેર દે પરી વો હમારા હમેં,
બોસા ન દીયા દુબારા હમેં—દિલ
મહેફીલમેં ગૈરોંકોભી બુલાના,
નૈનોંસે કરના ઇશારા હમેં—દિલ
ગૈરોંસે હંસના હમસે ન બોલના
યે બાતેં નહીં હએં ગવારા હમેં—દિલ

ઠુમરી જીલ્લો.

મોહન રસીયા આએ બગીયોમેં,
ખીલ રહી સબ કલી કલીરે—મોહન
એક કલી હર નામ જપત હએ
દુજી પુકારત અલી અલીરે—મોહન

ઠુમરી કાલીંગડો.

તુનેતો મન લીનોરે, ડાલું ગલે બીચ બૈયાંરે—તુનેતો
કયા સાલુકા ઓડના ધુપ પડે રંગ જાએ,
પરાએ બાલમકા નાહીં ભરોસા ભોર ભયો ચલો જાએ—તુ

ઠુમરી ભૈરવી.

હો મએં જગાએ રહી, હો મએં જગાએ રહીરે,
પીયા પાપી ન જાગેરે—મએં જગાએ રહી—હો મએં
નીચે બહે ગંગા ઉપર બસે કાશીરે,
હો ચીડીયાં જાગે બ્રીજબાસી—મએં જગાએ રહી—હો

ઠુમરી ભૈરવી.

તેરી નૈનોંને મુજકો દીવાના કીયા,
અપનેસે મુજકો બીગાના કીયા—તેરી
એસી મએં જાનતી પ્રીત ન કરતી,
કાહેકુ તુને મેરા ગએના કીયા—તેરી

ઠુમરી.

ચલો બંગલેમેં કરૂંગી તોહે રાજી—ચલો
કયા કરે મુલ્લાં કયા કરે કાજી,
ઘરકા ખસમ હએ રાજી—ચલો

ઠુમરી જીલ્લો.

કીન બહેરીને મોરા જીયા જલાએ દીનારે—કીન
ના મેં બોલીરે ના મેં ચાલીરે,
છોટાસા દેવરીઆને હુંસાએ દીનારે—કીન

ઠુમરી જીંજોટી બેહાગ.

હરી હરી મેંતો પીયાજીકુ ઢુંડન જાઊં
જોગન વાકે દેશ વેસ, પીયાજીકે મન મનાઊં—હરી હરી
ઇસ નગરીકે આસહી પાસે,
પીયાજીકું સબદ સુનાઊં—હરી હરી

ઠુમરી જીંજોટી.

અંચળ મારે પ્રાન• લીયો,
સુધ ભુલ ગઇ ભઇ બાવરીયાંરે—અંચળ
કયારી કમાન જોબન લચકે,
ગોલ ગોલ મૃગનૈના રસીલે—અંચળ
દરસનકો જીયા ચાહત હમરો.
અખતરકા મીલના કઠન ભયોરી—અંચળ

કાહરવો.

તેરા યાર સુબેદાર તુજે કાહેકી કમી,
તુજે કાહેકી કમી તુજે કાહેકી કમી—તેરા
નવાબકે લશ્કરમેં રૂપયે મીલાયે તીન,
ઘરકા ઘોડા બેચ ડાલા સરપર લીયા જીન—તેરા

ઠુમરી.

પીયરવા કીતના દુર રે,
હમસે ચલાચો ન જાય—પીયરવા
ચલત ચલત મોરી ઉમર ગુજર ગઇ,
પીઆ બીન ઘડી ના સોહાય—પીયરવા

ઠુમરી.

ગલી મત આઓ મોરી ગલી મત આઓ,
બંસરીયાવાલે સાંવરા રે—મોરી
બ્રીજકે લોક સબ ચરચા કરત હએ,
લે લે તુમારાહી નામ—મોરી

ઠુમરી.

હમારો જોબન યુંહીં જાએ પરદેસી,
પિયા દિનવા બહોત ગએ બીત—હમારા
જબસે ગએ મોરી સુધ ન લીની
કૌન ગાંવકી રીત—હમારા

ઠુમરી.

મોરી બૈયાં ન પકડ ગિરધારી,
મેંતો બિનતિ કરતી રહી હારી—મોરી
તુમતો ભએ સૌતિનકે સંગાતી,
અબ કયા સનદ તેહારી—મોરી

ઠુમરી.

છોટા બાલમરે—છોટા બાલમ,
છોટા બાલમ નાદાનતો ગુમાન કરે,
હાં ગુમાન કરે ભડવા મીઝાજ કરે—છોટા બાલમ
મેં જો ગઇથી બઝાર લેનેકુ,
મુવા રસ્તેમેં આકે મેરી છેડ કરે,
મુવા પલ્લો પકડકે મેરી છેડ કરે
મારૂં જંબીલકી માર તોબા તીલા કરે,
મારૂં બેગનકી માર અલા બાવા બોલે— છોટા બાલમરે
મેં જો ગઇથી પનીયા ભરનકું,
મુવા રસ્તેમેં આકે મેરી છેડ કરે,
મુવા પલ્લો પકડકે મેરી છેડ કરે
મારૂં કંકરકી માર તોબા તીલા કરે,
મારૂં થુકોંકી માર અમ્મા બાવા બોલે-છોટા બાલમરે
મેં જો બેઠું ચુલેકે આગે,
મુવા ચુલેપર આકે મેરી છેડ કરે,
મુવા પલ્લો પકડકે મેરી છેડ કરે
મારૂં લકડકી માર તોબા તીલા કરે,
મારૂં ચીપીએકી માર અમ્માં બાવા બોલે—છોટા બા૦
મેં જો ગઇથી છત્રી પલંગપર,
મુવા પલંગપર આકે મેરી છેડ કરે,
ભડવા પલંગપર આકે છેડ છાડ કરે
મારૂં તકીએકી માર તોબા તીલા કરે
મારૂં લાતોંકી માર અમ્માં બાવા બોલે—છોટા બા૦

કાહારવો.

કાલી ગટા સીલોના પાની મોહે લાગારે—કાલી
યાર બુલાવે દોડી જાઊં,
ખસમ બુલાવે મોરા સર દુખે—કાલી

કાહારવો.

એક બાજુ બંદ નહીં મોહે સબ ગએના—એક
યારકી કમાઇમેંસે સબ કુછ પહેના,
એહ કે ખસમસે લેના ના દેના—એક

ઠુમરી.

સાજન બેગાના હુઆ જાએ મોરી નંનદીરે—સાજન
સુનીઓરે મોરી સંગકી સહેલીયારે,
સોતન લોભાએ લીયો જાએ—સાજન

કાહારવો.

કંકરીયાં ન મારો ઘડા ફુટ જાએગા,
ફુટ જાએગા પ્યારે ફુટ જાએગા—કંકરીયાં
પનિયા ભરનકો પનગટ જાઊં,
હટરે મુસાફર જોબન લુટ જાએગા—કંકરીયાં

કાહારવો.

બેટા જુમાં જુમારે થોડી આગ લા દે—બેટા
આગ લા તંબાકુ લા, લા દે થંડા પાની,
ચાર ભાઇયોંકી મિજલસ બેઠી હુકેકી મિજબાની—બેટા

ઠુમરી.

દરદ ના જાને મેરા કોઇ, મેંતો દરદી દવાની—દરદ
ઘાયલકી ગત ઘાયલ બુજે, જો સીર બીતી હોય રે—દરદ.

ઠુંમરી ભેરવી.

મધસે ભરી હટ જાએ,
હેરી ગુજરીયાંરે મધસે ભરી હટ જાયે—મધસે
સૌદા હોયતો કરલે મુસાફરરે,
ચાર દીનનકે ગુજરીયાંરે—મધસે,

ઠુમરી જીલ્લો.

ક્રશન બજાવે રંગબીનારે,
ગોપી સુને સમ તીનારે—ક્રશન
અન બીગર જો પ્રાન દુખી હુએ,
જલ બોગર જો મીના,
છોટે કંથકી ત્રિયા દુખી હુએ,
જોબન જાએ નગીનારે—ક્રશન,

ખ્યાલ.

બાજન લાગે ચઉદશ ઇંદરકે નગારે—બાજન૦
મારે શોર કરન લાગે કલ ન પરત મોરે પીઆરે,
કેસે આંઉં મોહે ડર લગે, ભર ગએ નદી નાલે—બાજન૦

સોરઠ.

રાજ થારે ડુંગર મોરવા બોલે રાજ
મોરહી બોલે પપઇઆ બોલે, કોએલ બોલેરી
સુનૈઆ,—રાજ થારે ડુંગર

ગઝલે આશક.

દીખાકે રૂખ ગુલો બુલબુલકો ખ્વાર હોનેદો,
ચમનમેં સરવકો કદપર નીસાર હોનેદો.
જગાદો ઊસકોંભી થોડી તુમ અપને કુચેમેં,
શહીદ નાઝકા ઈસજા મઝાર હોનેદો.
કહા જો હાલે દીલ ઉનસે તો સાફ ફરમાયા,
મેરી બલાસે જો હુએ બેકરાર હોનેદો.
યે આજ કયા હુએ કે તુમ ખુદ ગલે લગો આકર,
બલાએં લેનેદો હમકો નીસાર હોનેદો.
બચાઓ દીલકો ન ઈસતરેહ અપને એ "આશક"
કીસીકે તીરે નીગાહકા શીકાર હોનેદો.

ગઝલે નઝીર.

ગુલઝારહુએ દાગોંસે યહાં તન બદન અપના,
કુછ ખઓફ ખીઝાંકા નહીં રખતા ચમન અપના.
અશકોંકે તસલસુલને છુપાયા તને ઉરયાં,
યે આબે રવાંકા હુએ બના પએરહન અપના,
કીસતરેહ બને એસેસે ઇનસાફતો હુએ શરત,
યે વઝા મેરી દેખો વો દેખો ચલન અપના.
ઇનકાર નહીં આપકે ઘર ચલનેસે મુજકો,
મએં ચલનેકો મવજુદ જો છોડો ચલન અપના.
મસકનકા પતા ખાને બદોશોંસે ન પુછો.
જીસ જાપે કે બસ ગીર રહે વો હુએ વતન અપના.

ગઝલે નવાબ.

કત્લ મત કરના મુઝે તેગોતબરસે દેખના,
બસ કીફાયતહુએ તેરી તીરછી નઝરસે દેખના.
કયા કહું કમબખ્ત કાંસીદભી નઝર આતા નહીં,
દોસ્તો આતાહુએ કોઇભી ઉધરસે દેખના.
મુઝમેં ઔર તુઝમેં સમજલે હુએ બડા ઇખલાસોપ્યાર,
બસ સીવા મેરે ન મીલના ઔર બશરસે દેખના.
ગર ચેહીહુએ હઝરતે દીલ આપકો સવદાએ ઇશક,
હાથ ધો બએઠોગે તુમ જાંનોજીગરસે દેખના.
નાલે મેરે જબ સુને હંસકર લગા કહેને વો શોખ.
આતીહુએ આવાઝ રોનેકી કીધરસે દેખના.
મરગયા આશક તેરા બસ હોચુકા કીસ્સા તમામ,
કોઇ દમમેં લાશા નીકલેગા ઉધરસે દેખના.
શબકો આયા વો, "નવાબ" અબ હોએ તનહા છોડકર,
ઉડગયા વોહ બેમુરવ્વત મેરે બરસે દેખના.

ગઝલે હસન.

વો જબતક કે ઝુલ્ફેં સંવારા કીયા,
ખડા ઉસપે મએં જાન વારા કીયા.
અભી દીલકો લેકર ગયા મેરે આહ,
વોહ ચલતા રહા મએં પુકારા કીયા.
કીમારે મોહબ્બતમેં બાઝી સદા,
વો જીતા કીયા ઔર મએં હારા કીયા.
કીયા કત્લ ઔર જાન બખશીભી કી,
"હસન" ઉસને એહેસાં દુબારા કીયા.

ગઝલે ફરૂખ.

સુબ્હો આતાહુએ ચલા ઇદમેં સરશાર જુકા,
નઝર આતાહુએ મુજે મતલએ અનવાર જુકા.
દીલ જુકા દીદ જુકા હાથ જુકા પએરોંપર,
કુછ ઝરા મએંભી જુકા ફેર તો મેરા યાર જુકા.
કોઇથા પેચ ગલેમેં કોઇથા સરકે ઊપર,
યકબયક આનકે વો લટપટે દસતાર જુકા.
મચગઇ ધુમ ચમનમેં જો પુકારીં બુલબુલ,
આજ ગુલશનકી તરફ વો ગુલે ગુલઝાર જુકા.
જબ ચલા જુકત હુવા હુસ્નકે બાઝારકે બીચ,
એક યુસુફકે લીએ લાખ ખરીદાર જુકા.
તેગે અબરૂકે લીએ શોખ અકડતાહુએ ખડા,
દેખીએ કત્લ કરે કીસકો સીતમગાર જુકા.
હુસ્ન તો બહોતસે દેખે પ કહીં દીલ ન લગા,
દેખ સુરતકો તેરી "ફરૂખે" લાચાર જુકા.

ગઝલે કલક.

બશરકે ફએઝે સોહબતસે લીયાકત આહી જાતી હુએ,
પરીઝાદોંકો આખીર આદમીયત આહી જાતી હુએ.
રકીબ ઉસ શોખસે જબ ગરમીયાં કરતે હુએં મહેફીલમેં,
નહીં કાબુમેં દીલ રહેતા હરરાત આહી જાતી હુએ.
હમેંભી યાદ કરલેતેહુએં વોહ ભુલેસે સોહબતમેં,
કભી હમ બેનસીબોંકીભી નવબત આહી જાતી હુએ.
છુપાનેસે નહીં છુપતા હુએ હુસને દીલકશે આલમ,
કહીં હો દેખનેમેં અછી સુરત આહી જાતી હુએ,

ખ્યાલ મહલાર.

શરાવણ આએ એરી મદસે ભદરા બરસન લાગી,
ઉમડ ઘુમડસે આઇ બદરીઆં, મોરી મધસે ભરીરે સુંદરીઆં,
મદસે બદરા બરશન લાગી શરાવણ આએ એરી—મધસે

ધ્રુપદ બસંત.

હો મેં કાહા કરૂં કૈથે જઊંરે સખીમેં ફુલન જીું કુમલાઊં
જદ મેરે બાબુલ માંડવ રહચો હે પીઆ બાલક હમ શેઆની,
માત પીતા દોઉ અપની ગરજકે, જીનને મોરી પીર ન
જાની—હો મેં.
સસરો હમારો રે એંસીએ બરસકો, સાસ હમારી બાવરી,
સઇઆં હમારોરે પાલનાં જીુલત હે, હમહી જીુલાવન
હારી,—હો મેં

ખ્યાલ ભૈરવી.

ભજ લેઓ શ્રીભગવાન, ભજ લેઓ શ્રીભગવાન.
સુરતીસે સાઆયે રહીઓ,—ભજ લેઓ શ્રીભગવાન
કી આલે આયા બંદે કી આલે જાએગા,
જંગલ હોએગા મકાન,—ભજ લેઓ શ્રીભગવાન

સમાપ્ત

એમ. એચ. મેહેરઅલીના
જગપ્રસિદ્ધ પુસ્તકો

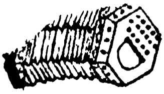

ફિડલ ચાવી-બુક

ભાગ ૧, ૨, ૩ જો કિં૦ દરેકના આના ૫

નસર્ટિના ચાવી-બુક

ા ૧, ૨, ૩, ૪, ૫ મો કિં૦ દરેકના આના ૫

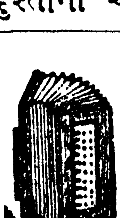

કનસર્ટિના-ચાવી

જેમાં સર્વ ગાયનમાં બેઉ હાથની ચાવી છે કિં૦ આના ૪

ઉસ્તાદે કનસર્ટિના કિં૦ આના ૫

હિંદુસ્તાની અક્ષરોમાં છાપેલી. (ભીંડીબજારમાં દુકાનોપરથી મળશે)

એકૉર્ડિયન-ચાવી

ભાગ ૧, થી ૫ કીં૦ દરેકના આના ૫

ઠેકાણું—
ચીચબંદર ૩ જો રસ્તો
મુંબઈ.

રચનાર
એમ. એચ. મેહેરઅલી
પાસેથી મળશે.

તથા પ્રસિદ્ધ બુકસેલરો પાસેથી મળશે,

…ા અને યાદ રાખો.

…ા સૂચનાઓ થવાથી કિંમત ઘટાડી છે.

યુનાની ટેબલ હકીમ

દરેક ખોરાકની વસ્તુ શરીરને ગરમી આપનારી કે થંડક કરનારી છે, તેની ખુબી, ખામી અને તે ખામીને તોડનારી કઇ વસ્તુઓ છે તે જણાવનારૂં પુસ્તક

એ માટે વધુ વીગત તથા મશહુર હકીમોના અને વર્તમાનપત્ર વાળાઓના અભિપ્રાય વાંચો. જેના હેન્ડબીલો મફત આપવામાં આવેછે.

પ્રથમ કીંમત આના ૮ તેની હમણા અડધી કીંમત

આના ૪ પોસ્ટેજ મફત છે.

ઠેકાણું—
ચીંચબંદર ૩ જો રસ્તો
મુંબઈ,

રચનાર અને પ્રગટ કરનાર
એમ. એચ. મેહેરઅલી
પાસેથી મળશે.

તથા પ્રસિદ્ધ બુકસેલરો પાસેથી મળશે.

ભાવ દર્શક કોષ.

યુનાની ટેબલ બુક

અથવા

ભાવ દર્શક કોષ

તંદુરસ્તીનો ભોમીઓ છે.

પોતાના શરીરને કઇ વસ્તુ નુકસાનકારક અને કઈ વસ્તુ માફક આવનારી તથા શ[illegible] કારક છે. તે યુનાની ટેબલ બુ[illegible] બતાવે છે. વધુ વીગત માટે [illegible] વાંચો

કિંમત ૪ આના પોસ્ટેજ જુદું.